

Lovforslag nr. L 28. Fremsat den 8. oktober 1998 af økonomiministeren (Marianne Jelved)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. og lov om Erhvervsankenævnet¹⁾

(Revision, tavshedspligt, partsbegreb m.v.)

§ 1

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 746 af 6. august 1996, som ændret ved § 1 i lov nr. 475 af 10. juni 1997, § 2 i lov nr. 278 af 13. maj 1998, § 5 i lov nr. 414 af 26. juni 1998 og § 1 i lov nr. 490 af 1. juli 1998 foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, nr. 7, affattes således:

»7) Falck A/S;«.

2. I § 14, stk. 2, indsættes efter »selskaber«: », jf. § 78, stk. 2,«.

3. I § 21, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »hæftelse«: », jf. § 78, stk. 2«.

4. § 29, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ansøgningen skal desuden indeholde oplysninger om alle, der direkte eller indirekte ejer mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmeret- tighederne eller en kapitalandel, der giver mulig- hed for at udøve en betydelig indflydelse på le- delsen af forsikringsselskabet eller som i øvrigt

har snævre forbindelser til forsikringsselskabet, jf. § 9 a, stk. 4, samt om størrelsen af disse kapi- talejeres kapitalandel.«.

5. § 29, stk. 4, ophæves.

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 4-6.

6. I § 33 a, stk. 1, ændres »underrettes om og på forhånd godkende« til: »på forhånd underrettes om og godkende«.

7. I § 33 a, stk. 2, ændres »driften« til: »ledel- sen«.

8. I § 33 a, stk. 8, ændres »inden udgangen af juni måned« til: »i forbindelse med indsendelsen af årsregnskabet«.

9. I § 72, stk. 1, indsættes efter »§§ 61-64,«: »§ 95,«.

10. § 73, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Solvensmargenens mindstebeløb ud- gør tre fjerdedele af det i medfør af § 34, stk. 2, fastsatte mindstebeløb, såfremt et gensidigt for-

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv nr. 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (trejde skadesforsikringsdirektiv), EF-Tidende nr. L 228, s. 1 og Rådets di- rektiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livs- forsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/26/EØF og 90/619/EØF (trejde livsforsikringsdirektiv), EF-Tiden- de nr. L 360, s. 1, Rådets ottende direktiv nr. 84/253/EØF af 10. april 1984, EF-Tidende nr. L 126, s. 20 (om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision og regnskab) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 95/26/EF af 29. juni 1995, EF-Tidende nr. L 168, s. 7 (BCCI-direktivet).

F. t. l. vedr. forsikringsvirksomhed m.v.

sikringselskab i vedtægten har fastsat bestemmelser, hvorefter et medlem hæfter for selskabets forpligtelser med et beløb, der mindst svarer til et års præmie, jf. § 78, stk. 2.«.

11. § 78, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Hvis medlemmerne skal hæfte for selskabets forpligtelser, skal omfanget heraf fastsættes i vedtægterne.«.

12. I § 91, stk. 5, ændres »andre medarbejdere omfattet af personkredsen i § 90, stk. 1,« til: »vice- og underdirektører, underdirektører og dermed ligestillede samt andre ledende medarbejdere med et særligt ansvar for fonds- eller valutafunktioner«.

13. I § 92 a, stk. 4, ændres »§ 190, stk. 4« til: »§ 179, stk. 6«.

14. § 92 d, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

15. Efter § 92 g indsættes:

»§ 92 h. Hvis en direktør i medfør af § 92 d, stk. 1, er bestyrelsesmedlem i en anden erhvervsvirksomhed end de i §§ 92 b, 92 c og 92 e nævnte, må et forsikringselskab ikke uden bestyrelsens godkendelse indgå forsikringsaftale med erhvervsvirksomheden eller virksomheder, der indgår i koncern med denne erhvervsvirksomhed. Bestyrelsen skal påse, at forsikringsaftalen indgås på normale forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Godkendelsen skal fremgå af bestyrelsens forhandlingsprotokol.

Stk. 2. Den valgte revision gennemgår og afgiver erklæring om, hvorvidt forsikringsaftalen kan anses for ydet på forsikringselskabets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår.«.

16. I § 93 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Hvervet som intern revisions- eller vice-revisionschef kan ikke forenes med hvervet som bestyrelsesmedlem.

Stk. 3. De valgte revisorer og den interne revisionschef har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af regnskab, såfremt det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.«.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 4-6.

17. I § 93, stk. 4, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-5«.

18. § 128, stk. 1, nr. 8, affattes således:

»8) andele og beviser i investeringsinstitutter omfattet af Rådets direktiv 85/611/EØF og andele i placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger og investeringsinstitutforeninger, jf. § 1 og § 2, stk. 2, nr. 1-3, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger,«.

19. § 128, stk. 1, nr. 13, affattes således:

»13) unoterede kapitalandele, herunder kapitalandele, der omsættes på en autoriseret markedsplads, jf. § 40, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., eller et andet reguleret marked, der er offentligt anerkendt, regelmæssigt arbejdende og åbent for offentligheden, samt andre udlån og værdipapirer, som ikke omfattes af nr. 1-12.«.

20. § 128, stk. 8 affattes således:

»Stk. 8. Aktiver omfattet af stk. 1, nr. 13, der anvendes til at dække de forsikringsmæssige hensættelser, må i alt højst udgøre 20 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser. Heraf må andre udlån og værdipapirer, som ikke handles på en autoriseret markedsplads eller et andet reguleret marked, der er offentligt anerkendt, regelmæssigt arbejdende og åbent for offentligheden, højst udgøre 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.«.

21. I § 144 a ændres »som moderselskabets associerede virksomheder« til: »som moderselskabernes associerede virksomheder«.

22. I § 153, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 128, stk. 1, nr. 5«, til: »§ 128, stk. 1, nr. 7,«.

23. § 179 affattes således:

»§ 179. Forsikringselskaber skal have mindst en statsautoriseret revisor. Forsikringselskaber med en balancesum på 250 mio. kr. eller derover skal have mindst 2 revisorer. Er forsikringselskabet en modervirksomhed eller et datterselskab af et selskab, der omfattes af § 123, stk. 3, finder grænsen i 2. pkt. anvendelse på koncernen. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege yderligere en revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Stk. 2. Revisorerne i et forsikringselskab skal tillige være revisorer i forsikringselskabets dat-

tervirksomheder. Har forsikringsselskabet et moderselskab, der omfattes af § 123, stk. 3, skal forsikringsselskabets revisorer tillige være revisorer i dette moderselskab og i dette selskabs øvrige dattervirksomheder.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor dattervirksomheden eller moderselskabet ikke er hjemmehørende i Danmark.

Stk. 4. Kapitel 8 a i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskaber m.v. gælder for forsikringsselskaber. For gensidige selskaber anvendes disse regler med de nødvendige tilpasninger.

Stk. 5. § 61 a, stk. 2, og § 61 c, stk. 2, i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. finder alene anvendelse, når 1/10 af de aktionærer, der ejer aktiekapitalen, eller i gensidige selskaber 1/10 af samtlige stemmeberettigede på en generalforsamling, stiller krav herom.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte bestemmelser om revisionens gennemførelse i forsikringsselskaber, herunder om oprettelse af interne revisionsafdelinger og systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Stk. 7. Finanstilsynet kan afskedige en revisor, der findes åbenbart uegnet til sit hverv, og i stedet udpege en anden revisor, jf. herved stk. 1, der fungerer, indtil nyt valg kan foretages.

Stk. 8. Ved revisorskifte skal forsikringsselskabet og revisor give tilsynet hver sin redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Stk. 9. Finanstilsynet kan pålægge revisorerne enten alene eller sammen med den interne revisionschef at give oplysninger om selskabets forhold.

Stk. 10. Finanstilsynet kan foranstalte en ekstraordinær revision i et forsikringsselskab. Forsikringsselskabet kan pålægges at betale for revisionens udførelse. Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.

Stk. 11. Et forsikringsselskab eller selskaber inden for samme koncern må ikke bevilge engagement til eller modtage sikkerhedsstillelse fra den valgte revision eller den interne revisions- eller vicerevisionschef. Dette gælder dog ikke lån ydet af et livsforsikringsselskab inden for genkøbsværdien af en af livsforsikringsselskabet udstedt forsikringspolice.

Stk. 12. Stk. 6, 9 og 10 gælder tilsvarende for et forsikringsselskabs dattervirksomheder samt for et moderselskab, der omfattes af § 123,

stk. 3, og et sådant selskabs dattervirksomheder.«.

24. §§ 179 a-186 ophæves.

25. § 188 og § 189 ophæves.

26. § 190, stk. 1, 2, 4 og 5, ophæves, og i stk. 3, der bliver stk. 1, ændres »Direktion, bestyrelse« til: »Forsikringsselskabet«.

27. § 191 ophæves.

28. Efter § 213 indsættes:

»§ 213 a. Ved overdragelse af hele eller dele af en forsikringsbestand tegnet her i landet af et udenlandsk forsikringsselskab i overensstemmelse med § 211 og § 213 skal Finanstilsynet i samarbejde med hjemlandsmyndigheden offentliggøre en redegørelse for overdragelsen i Statstidende og et landsdækkende dagblad. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.«.

29. § 218, nr. 3, ophæves.

30. § 222, stk. 2-4, ophæves.

31. § 240 c affattes således:

»§ 240 c. Finanstilsynets ansatte, herunder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne, er under ansvar efter straffelovens §§ 152 - 152 e forpligtede til at hemmeligholde oplysninger, som de gennem deres virksomhed bliver vidende om. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke Finanstilsynets ansatte eller eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne, til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken det enkelte forsikringsselskab eller dets kunder kan identificeres.

Stk. 4. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når et forsikringsselskab er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde forsikringsselskabet.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Fondsrådet.
- 2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
- 4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 5) Folketingets Ombudsmand.
- 6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.
- 7) Kommissionsdomstole eller undersøgelsesretter, nedsat ved lov eller i henhold til retsplejelovens § 21 eller § 21 a.
- 8) Folketingets stående udvalg vedrørende et forsikringssselskabs generelle økonomiske forhold som led i den parlamentariske kontrol med forvaltningen, for så vidt angår forsikringssselskaber i betalingsstandsning eller under konkurs, når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afvikling af selskabet.
- 9) Rigsrevisionen.
- 10) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved forsikringssselskabets likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringssselskabets regnskaber, under forudsætning af at disse modtagere af oplysninger har behov herfor til varetægelse af deres opgaver.
- 11) Institutioner, der forvalter indskyder- eller investorgarantiordninger under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.
- 12) Myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, der fører tilsyn med forsikringssselskaber.
- 13) Myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, der har ansvaret for tilsynet med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved forsikringssselskabets likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringssselskabets regnskaber

under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetægelse af deres opgaver.

- 14) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller uden for lande, som Fællesskabet har indgået aftale med under forudsætning af, at oplysningerne i henhold til de pågældende myndigheders nationale lovgivning er undergivet tavshedspligt som angivet i stk. 1 og udveksles i henhold til international aftale.

Stk. 6. Alle, der i henhold til stk. 4 og 5 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 7. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 8. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 5, nr. 8, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995.

Stk. 9. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet, sideløbende med forhandlinger om overdragelse af en forsikringsbestand, med henblik på sikring af genforsikringsdækning videregiver oplysninger til repræsentanter for selskaber, der er omfattet af en i medfør af § 209 fastsat hæftelsesordning.«

32. § 240 d affattes således:

»§ 240 d. Som part i forholdet til Finanstilsynet anses alene det forsikringssselskab, som en afgørelse truffet af Finanstilsynet retter sig mod, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end forsikringssselskabet tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

- 1) Den, der overtræder lovens forbud mod at drive forsikrings- eller mæglervirksomhed, jf. § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, § 5, § 11, § 205, § 218 og § 240, stk. 2.
- 2) En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed, jf. § 9, stk. 1, eller hvis ansøgning suspenderes, jf. § 29, stk. 7.

- 3) Et medlem af et forsikringsselskabs bestyrelse eller direktion eller en kapitalejer, når tilsynet nægter et forsikringsselskab tilladelse eller inddrager denne, jf. § 9 a, stk. 1-3 og 5.
- 4) Revisor i et forsikringsselskab, når Finanstilsynet afskediger eller pålægger denne at give oplysninger om forsikringsselskabets forhold, samt i sager vedrørende forbuddet mod, at en revisor har lån m.v. i det forsikringsselskab, som revisor reviderer, jf. § 179, stk. 7, 9 og 11, samt i sager, hvor de valgte revisorer eller den ansvarshavende aktuar ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 190, stk. 1, samt § 89, stk. 5, 1. pkt.
- 5) Erhververen eller besidderen af en kvalificeret kapitalandel, når tilsynet nægter at godkende denne, suspenderer behandlingen af sagen eller reagerer som følge af den manglende underretning om andelen eller ophæver stemmeretten, der er knyttet til de pågældende ejeres andel, jf. § 33 a, stk. 1 og stk. 3-6, samt § 33 b, stk. 1-3.
- 6) En aktuar, som Finanstilsynet nægter at godkende som ansvarshavende aktuar, jf. § 89, stk. 2.
- 7) Virksomheder, som tilsynet finder har snævre forbindelser til et forsikringsselskab, hvorfor tilladelse nægtes eller inddrages, jf. § 9 a, stk. 1-3 og 5.
- 8) Virksomheder, med hvilke forsikringsselskabet har en særlig direkte eller indirekte forbindelse, og hvor tilsynet kan indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg, jf. § 240, stk. 3.

Stk. 3. Som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en revisor, en direktør, den ansvarshavende aktuar eller andre ledende medarbejdere i et forsikringsselskab, hvis Finanstilsynets påtale eller pålæg i medfør af loven eller dennes forskrifter er rettet direkte mod pågældende.«

33. § 242, stk. 8, ophæves.

Stk. 9 bliver herefter *stk. 8*.

34. § 258, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Undlader et selskabs bestyrelse, direktion, ansvarshavende aktuar, revisor, likvidator eller generalagent i rette tid at efterkomme de pligter, der efter loven eller bestemmelser fastsat i henhold til loven påhviler dem over for Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen,

kan Finanstilsynet henholdsvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.«

35. § 259 ophæves.

36. I § 260, stk. 1, 1. pkt., udgår: »og 4«.

37. I § 260, stk. 1, 1. pkt., udgår: »§ 181, stk. 2., 1. pkt., § 182, stk. 6 og 7, § 184, stk. 4, § 190, stk. 1-3,«.

38. I § 260, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 177, stk. 4,«: »§ 179, stk. 8 og 11, 1. pkt., § 190, stk. 1,«.

39. I § 260, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 92 g,«: »§ 92 h,«.

40. Lovens *Bilag 1* affattes således:

»Følgende lande er omfattet af zone A: Medlemsstaterne i EU/EØS og alle andre lande, der er fulde medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) samt Saudi-Arabien.«

§ 2

I lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 526 af 17. juni 1996, foretages følgende ændring:

1. § 1, stk. 1, 4. pkt., affattes således:

»Dog finder kapitel 8 a anvendelse på pengeinstitutter, forsikringsaktieselskaber, fondsmæglerselskaber, realkreditinstitutter og visse kreditinstitutter omfattet af kapitel 3a i lov om banker og sparekasser m.v.«

§ 3

I lov nr. 858 af 23. december 1987 om Erhvervsankenævnet, som ændret ved § 27 i lov nr. 315 af 14. maj 1997, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* Erhvervsministeren kan bestemme, at Erhvervsankenævnet er klageinstans for administrative afgørelser truffet af færøske hjemmestyremyndigheder, hvis der indgås en aftale herom.«

§ 4

Loven træder i kraft den 1. januar 1999.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.
§§ 1 - 2 kan ved kongelig anordning sættes i
kraft for Grønland med de afvigelser, som de

særlige grønlandske forhold tilsiger. § 2 kan
sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser,
som de særlige færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Lovforslaget er en genfremsættelse af L 182, forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. og lov om Erhvervsankenævnet. Forslaget blev fremsat den 5. februar 1998, men nåede ikke til 1. behandling inden folketingsvalgets afholdelse den 11. marts 1998.

Ved genfremsættelsen foreslås udover ændringer af § 1, nr. 29, der bl.a. præciserer begrebet »Finanstilsynets ansatte« yderligere ændringer i § 1, nr. 2, 3, 10 og 11, om de gensidige forsikringsselskabers hæftelsesforhold samt i § 1, nr. 19 og 20, om forsikringsselskabers og pensionskassers mulighed for at erhverve unoterede kapitalandele, der omsættes på en autoriseret markedsplads.

Siden efteråret 1996 er der gennemført en række undersøgelser vedrørende forhold inden for den finansielle sektor. På baggrund af et ønske fra Folketinget, er der udarbejdet en enudredning om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle tilsynslovgivning. I marts 1997 afgav Finanstilsynet en rapport til Erhvervsudvalget om harmonisering af reglerne om finansielle koncerner.

De nævnte undersøgelser har klarlagt et behov for ændringer i de finansielle love. Derudover er det fundet hensigtsmæssigt med en øget harmonisering og forenkling af regelgrundlaget for finansielle virksomheder.

På baggrund af enudredningens anbefalinger foreslås der præciseringer af Finanstilsynets tavshedspligt i de finansielle love, ligesom der foreslås indsat en ændret bestemmelse, der fastslår, hvem der har partsstatus i forhold til Finanstilsynet.

Det er vigtigt, at finansielle virksomheder er underlagt ensartede regler, hvis de påtager sig samme risici. Det må ikke have betydning, hvorledes de finansielle virksomheder har organiseret sig selskabsretligt. Et afgørende parameter for hvilke regler, der skal gælde for tilsyn med virksomheden, er hvilke typer risici,

den enkelte virksomhed påtager sig. I lovforslaget lægges der derfor op til en harmonisering af visse bestemmelser om koncernforhold i de finansielle love.

Lovforslaget indeholder desuden mindre redaktionelle ændringer, samt en ændring af lov om Erhvervsankenævnet, der bemyndiger erhvervsministeren til at indgå aftale med det færøske landsstyre om, at Erhvervsankenævnet kan behandle klager over afgørelser truffet af færøske hjemmestyremyndigheder.

1. Tavshedspligt og partsbegreb

Indledning

På baggrund af Folketingets ønske om en undersøgelse af de gældende regler om Finanstilsynets tavshedspligt m.v. har advokat, dr. jur. Jan Schans Christensen udarbejdet en enudredning om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle tilsynslovgivning.

På baggrund af enudredningen har der været en række møder med deltagelse af enudrederen, Finanstilsynet, repræsentanter fra den finansielle sektor samt Økonomiministeriet. Det er i vid udstrækning resultatet af disse drøftelser, der nu fremlægges.

Tavshedspligt

Forslaget indebærer en præcisering af reglerne for videregivelse af fortrolige oplysninger. For eksempel indsættes en tidssvarende definition af begrebet »Finanstilsynets ansatte«, og det præciseres, at fortrolige oplysninger kan videregives som led i efterforskning og strafforfølgning både i relation til straffeloven og tilsynslovgivningen.

Der foreslås etableret en adgang til, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Fondsrådet, når rådet har behov for oplysningerne til varetagelse af dets opgaver.

Det foreslås, at lovfæste den hidtidige praksis, hvorefter fortrolige oplysninger videregives til Rigsrevisionen. Baggrunden herfor er varetagelsen af de opgaver, som Rigsrevisionen er tillagt i medfør af grundloven.

I enudredningen anfører enudrederen, at man kan overveje at indsætte et krav om samtykke fra de rele-

vante myndigheder, når fortrolige oplysninger, der hidrører fra myndigheder i et andet medlemsland, ønskes videregivet til de særlige danske institutioner m.v., som ikke direkte er omtalt i direktivteksten, dvs. Rigsrevisionen, Folketingets Ombudsmand og Folketingets stående udvalg.

Spørgsmålet har været undergivet grundige overvejelser. Konklusionen på disse overvejelser er, at et sådan samtykke-krav ikke bør indføres.

Baggrunden herfor er, at indførelsen af en krav om samtykke vil medføre, at der kan opstå situationer, hvor Finanstilsynet ville være tvunget til at nægte at udlevere oplysninger til de nævnte institutioner m.v. En sådan nægtelse af at udlevere oplysninger, der beror hos en offentlig forvaltningsmyndighed, synes at være i afgørende modstrid med de rettigheder, som de pågældende myndigheder m.v. er tillagt som led i varetagelsen af deres opgaver i medfør af grundloven og organiseringen af det parlamentariske system.

Der foreslås endvidere indsat en hjemmel til at videregive oplysninger til institutioner, der forvalter investorgarantiordninger, idet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 97/9/EF om investorgarantiordninger er gennemført i dansk ret med vedtagelsen af lov nr. 415 af 26 juni 1998.

Endelig foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter samtykke ikke ophæver tilsynets tavshedspligt.

I enudredningen om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle sektor konkluderer enudrederen, at den nugældende lovgivning medfører, at Finanstilsynet tavshedspligt bortfalder, når den der er part i en sag, har givet sit samtykke til, at fortrolige oplysninger videregives af Finanstilsynet.

Den nye bestemmelse i lovforslaget er begrundet i flere forhold, herunder hensynet til forsikringsselskabets kunder, fortroligheden omkring forsikringsselskabets forretningsmæssige forhold og Finanstilsynets effektivitet. Da de fortrolige oplysninger i langt overvejende grad hidrører fra forsikringsselskaberne, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er det pågældende selskab selv, der videregiver fortrolige oplysninger til tredjemand. Såfremt det drejer sig om kundeoplysninger, skal kundens samtykke indhentes.

Partsbegreb

Der foreslås indsat en ændret bestemmelse, der fastslår, hvem der har partsstatus i forhold til Finanstilsynet. Partsstatus har bl.a. betydning for retten til aktindsigt og retten til at indbringe Finanstilsynets afgørelser for Erhvervsankenævnet.

Den gældende bestemmelse fastslår, at i forhold til Finanstilsynets tilsynsvirksomhed anses alene selskabet som part.

Det foreslås, at partsbegrebet udvides og præciseres for så vidt angår bestyrelsesmedlemmer, revisorer, direktører, ansvarshavende aktuar og andre ledende medarbejdere, såfremt tilsynets påtale eller pålæg er rettet direkte mod den pågældende.

Det foreslås endvidere, at andre - f.eks. ved undersøgelse af, hvorvidt der er sket en overtrædelse af lov om forsikringsvirksomheds regler, om hvem der kan drive forsikringsvirksomhed - får partsstatus, når tilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende.

Enudrederen anbefalede endvidere, at det bør overvejes, hvorvidt kunder i visse situationer skal kunne opnå partsstatus.

Da Finanstilsynets afgørelser imidlertid alene vil være rettet mod selskabet, hvorefter det er op til selskabet selv at afgøre, hvorvidt der skal træffes foranstaltninger over for kunden, er det ikke fundet relevant at udvide muligheden for at opnå partsstatus til at omfatte kunder.

2. Koncernharmonisering og regelforenklning

Finanstilsynet udarbejdede i marts 1997 en rapport om finansielle koncerner.

Udviklingen de seneste 10 - 15 år i den finansielle sektor i Danmark og internationalt har blandt andet været karakteriseret ved, at de klassiske grænser mellem pengeinstitut, forsikrings-, realkredit- og fondsmæglerselskaber - herunder børsmæglervirksomhed - er blevet mindre klare. De finansielle virksomheder konkurrerer i stigende omfang på det samme marked. Det har blandt andet givet sig udtryk i dannelsen af finansielle koncerner, som kan tilbyde kunderne flere typer af finansielle ydelser.

I nærværende lovforslag lægges der op til en harmonisering af visse af bestemmelserne om koncernforhold.

Det foreslås, at harmonisere tidsfristerne for orientering af Finanstilsynet om ejere af kvalificerede andele og reglerne om revision, således at reglerne for forsikringsselskaber svarer til reglerne for andre finansielle virksomheder.

Forskelle i reguleringen af finansielle virksomheder, som ikke er begrundet i, at der gør sig særlige forhold gældende i en bestemt branche eller for et bestemt produkt, ophæves.

En årsag til behovet for harmonisering er blandt andet, at lovbestemmelser baseret på EU-direktiver i de forskellige tilsynslove er blevet korrekt, men forskelligt implementeret. Således har bestemmelser med

samme indhold fået en forskellig sproglig formulering.

Regelforenklings og harmonisering har som naturlig konsekvens, at lovforslaget indeholder en række konsekvensrettelser. Disse rettelser er alene af redaktionel karakter og medfører ingen indholdsmæssige ændringer.

3. Regler om regnskab og revision

Med henblik på at undgå, at mindre forsikringselskaber påføres unødige udgifter til selskabsrevision, foreslås indført en bagatelgrænse, så selskaber med en balancesum på under 250 mio. kr. kun skal vælge én statsautoriseret revisor på generalforsamlingen. Selskaber med en balancesum på mere end 250 mio. kr. skal vælge 2 faguddannede revisorer, hvoraf mindst en skal være statsautoriseret.

En skønsmæssig opgørelse viser, at ca. 75 gensidige forsikringselskaber har en balance på under 250 mio. kr.

Regelsættet for revision i forsikringselskaber harmoniseres i øvrigt, så det er i overensstemmelse med reviseringsbestemmelserne i de øvrige tilsynslove.

Der indsættes desuden en bestemmelse, der har til formål at præcisere den gældende bestemmelse om, at såfremt en direktør i et forsikringselskab tillige er bestyrelsesmedlem i en anden erhvervsvirksomhed, må selskabet ikke indgå forsikringsaftaler med denne erhvervsvirksomhed eller virksomheder, der er koncernforbundne hermed, medmindre bestyrelsen forinden har påset, at aftalen indgås på markedsvilkår. Præciseringen fastslår, at der ikke skal gives regnskabsoplysninger om de af bestyrelsen godkendte forsikringer.

Endvidere foreslås reglen om, at forsikringsmæssige hensættelser kan placeres i andele og beviser i investeringsforeninger, udvidet til at omfatte placeringer i pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutforeninger og placeringsforeninger, som reguleres af lov om investeringsforeninger og specialforeninger.

Endelig foreslås adgangen til at investere i uoterede kapitalandele, der omsættes på en autoriseret markedsplads forøget fra 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser til 20 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser. Muligheden for at investere i øvrige uoterede udlån og værdipapirer forbliver uændret.

4. Ændring af reglerne om gensidige selskabers hæftelsesforhold

Lov om forsikringsvirksomhed fastsætter, at medlemmer af gensidige selskaber hæfter for selskabets forpligtelser. Finanstilsynet har undersøgt andre EU-

landes tilsynslovgivning og fundet ud af, at de fleste lande ikke i lovgivningen stiller krav om medlems-hæftelse i gensidige selskaber. For at lov om forsikringsvirksomhed kan være på linie med andre landes lovgivning foreslås, at kravet ophæves.

5. Lov om Erhvervsankenævnet (aftale med Færøerne)

Tilsyn med forsikringselskaber etableret på Færøerne er et færøsk særanliggende. Tilsynet udøves derfor af det Færøske Forsikringstilsyn, jf. Lagtingslov om forsikringsvirksomhed, der med ganske få undtagelser begrundet i særlige færøske forhold svarer til lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 746 af 6. august 1996. Lagtingsloven trådte i kraft den 1. januar 1997. I lagtingslovens § 170, stk. 2, er det bestemt, at Færøernes Landsstyre kan indgå aftale med »Industriministeriet« om, at afgørelser truffet af det Færøske Forsikringstilsyn kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Nærværende lovforslag skaber hjemmel til, at en evt. aftale indgået mellem erhvervsministeren og det færøske landsstyre kan opfyldes. Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til erhvervsministeren til at bestemme, at Erhvervsankenævnet også skal være klageinstans for administrative afgørelser truffet af færøske hjemmestyremyndigheder, hvis der indgås en aftale herom.

6. Høring

Forslagene om ændring af lov om forsikringsvirksomhed og lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. har været sendt i høring i følgende ministerier og organisationer:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervsuddannelseskommission, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Arbejdsministeriet, Boligministeriet, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Erhvervsministeriet, Finansforbundet, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, Finansministeriet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Fondsrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Registrerede Revisorer, Grønlands Hjemmestyre, Justitsministeriet, Kommunekredit, Kongeriget Danmarks Hypotekbank, Københavns Fondsbørs A/S, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Realkreditrådet, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rådet for Dansk Forsikring

og Pension, Skatteministeriet og Værdipapircentralen.

Forslaget om ændring af lov om erhvervsankenævnet har været sendt i høring i Erhvervsankenævnet og i Færøernes Landsstyre.

7. Administrative, statsfinansielle og miljømæssige konsekvenser

Ændringen af lov om forsikringsvirksomhed vurderes ikke at have administrative, statsfinansielle eller miljømæssige konsekvenser.

Spørgsmålet om dækning af Erhvervsankenævnets merudgifter i forbindelse med behandlingen af afgørelser truffet af færøske hjemmestyremyndigheder vil blive afklaret i forbindelse med den aftale, som erhvervsministeren kan indgå med Landsstyret.

Det færøske Forsikringstilsyn har oplyst, at tilsynet fører tilsyn med et livsforsikringselskab og syv skadesforsikringselskaber. Der forventes i startfasen at være sager vedrørende afklaring af, hvorvidt visse aktiviteter, der faktisk i dag udøves af virksomheder og foreninger, må anses for forsikringsvirksomhed, og derfor skal afdækkes i et forsikringselskab. Der må dog alt i alt forventes at være tale om et begrænset antal sager.

8. Erhvervmæssige konsekvenser

Der sker med lovforslaget en øget harmonisering og regelforenklning af de finansielle love. Lovgivningen for finansielle virksomheder og koncerner kommer med lovforslaget til i højere grad at være ens.

Herudover vil forslaget om, at forsikringselskaber med en balancesum på under 250 mill. kr. kun skal have en faguddannet revisor, medføre en lettelse for disse i dag ca. 75 mindre selskaber. Den administrative lettelse anslås til i alt 225 dage pr. år.

Forslaget om ændring af lov om Erhvervsankenævnet skønnes ikke at have erhvervmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Rådets direktiv nr. 92/49/EØF, det såkaldte tredje skadesforsikringsdirektiv, og Rådets direktiv 92/96/EØF, det såkaldte tredje livsforsikringsdirektiv, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 95/26/EF af 29. juni 1995, det såkaldte BCCI-direktiv og Rådets ottende direktiv nr. 84/253/EØF af 10. april 1984 om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber, er gennemført i dansk ret.

Det foreliggende lovforslag gennemfører dele af artikel 16 i tredje skadesforsikringsdirektiv og artikel 15 i tredje livsforsikringsdirektiv.

Endvidere ændrer lovforslaget nogle af de bestemmelser, som hidrører fra direktiverne. Der er alene tale om enkelte ændringer og justeringer inden for direktivernes ramme.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 2 og 3

Ændringerne er en konsekvens af nr. 10 og 11, hvor det præciseres, at et gensidigt forsikringselskab kan beslutte om medlemmerne skal hæfte for selskabets forpligtelser, jf. bemærkningerne til nr. 10 og 11.

Til nr. 4

Ændringen er en konsekvens af harmoniseringen af koncernreglerne i den finansielle lovgivning.

Der er alene tale om en ændring af redaktionel karakter.

Til nr. 5

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 6

Ændringen er en konsekvens af harmoniseringen af koncernreglerne i den finansielle lovgivning.

Med ændringen tydeliggøres, at Finanstilsynet på forhånd skal underrettes om og godkende erhvervelse af kvalificerede andele.

Til nr. 7

Ændringen er en konsekvens af harmoniseringen af koncernreglerne i den finansielle lovgivning.

Der er alene tale om, at betegnelsen »ledelsen« er mest i overensstemmelse med nutidig sprogbrug.

Til nr. 8

Ændringen er en konsekvens af harmoniseringen af koncernreglerne i den finansielle lovgivning.

Med ændringen fastsættes samme tidsfrist i den finansielle lovgivning for selskabernes meddelelse til Finanstilsynet om navne på ejere af visse kvalificerede andele. Meddelelsen skal ske i forbindelse med indsendelse af årsregnskabet.

Til nr. 9

Ændringen er en konsekvens af forslaget nr. 27.

Til nr. 10

Artikel 17, stk. 2, litra c, i første skadesforsikringsdirektiv og artikel 20, stk. 2, litra b, i første livsforsikringsdirektiv fastsætter en ret for medlemslandene til at træffe bestemmelse om, at solvensmargenens mindstebeløb for gensidige selskaber kan nedsættes med en fjerdedel af mindstebeløbet beregnet for aktieselskaber. De gensidige forsikringsselskaber har i følge loven kunnet benytte sig af denne lempelse, jfr. den nuværende bestemmelse. Da begrundelsen for en sådan lempelse af kapitalkravet for gensidige selskaber i forhold til aktieselskaber har været medlemmernes hæftelse for det gensidige forsikringsselskabs forpligtelser, foreslås bestemmelsen ændret således, at denne forudsætning præciseres i loven.

Selvom et gensidigt forsikringsselskab beslutter ikke at kræve hæftelse fra medlemmernes side, vil kreditorernes sikkerhedsmæssige stilling være den samme som ved et forsikringsaktieselskab, når kapitalkravet også for et gensidigt forsikringsselskab beregnes efter lovens hovedregel d.v.s. ud fra den beregnede solvensmargin.

Til nr. 11

Medlemmerne i et gensidigt forsikringsselskab kan hæfte på forskellig måde for selskabets forpligtelser. Hæftelsen kan f.eks. være solidarisk, d.v.s. at hvert enkelt medlem hæfter for hele fordringen eller hæftelsen kan være proratarisk, d.v.s. det enkelte medlem kun hæfter for en del af fordringen. Det enkelte medlem hæfter dog altid subsidiært, d.v.s. at alene selskabet kan gøre kravet gældende overfor medlemmerne. Det enkelte medlem kan endvidere hæfte personligt d.v.s. med hele sin formue. Der kan forekomme kombinationer heraf.

Den nuværende formulering af hæftelsesbestemmelsen er hidtil blevet fortolket således, at man for at kunne tale om et gensidigt forsikringsselskab har forudsat, at medlemmerne i en eller anden form hæfter for selskabets forpligtelser. Denne forpligtelse er forskellig fra den særlige adgang for det gensidige skadesforsikringsselskab til efter loven at have en vedtægtsbestemmelse, hvorefter præmien efterfølgende kan forhøjes under hensyntagen til forsikringsbestandens risikoforløb (variable præmier), og hvor til lægspræmien efter nærmere regler kan medregnes ved basiskapitaludregningen jfr. § 73, stk. 4.

EU-forsikringsdirektiverne indeholder ingen forudsætning om, at der i gensidige forsikringsselskaber skal være en forpligtelse for medlemmerne til at hæfte for selskabets forpligtelser.

En undersøgelse der er foretaget af de øvrige EU-medlemslandes regler om medlemmernes hæftelse for det gensidige forsikringsselskab, viser, at de fleste lande ikke har bestemmelser i lovgivningen om medlemmernes hæftelse for selskabets forpligtelser. Derimod angives i lovgivningen et krav om, at såfremt medlemmerne hæfter for det gensidige selskabs forpligtelser, skal omfanget af hæftelsen være angivet i forsikringsselskabets vedtægter.

I udkast til forordningen om statut for det europæiske gensidige selskab er ikke anført krav om medlemmernes hæftelse, idet spørgsmålet er overladt til det enkelte lands lovgivning.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen har til formål at bringe lovens regler om gensidige forsikringsselskabers hæftelse i overensstemmelse med de øvrige EU-medlemslandes regler på området.

Da det allerede følger af lovens § 11, stk. 2, at det gensidige forsikringsselskab i sin benævnelse overfor offentligheden skal benytte ordene gensidigt selskab eller deraf dannede forkortelser, eller på anden tydelig måde angive sin egenskab af gensidigt selskab, indebærer den ændrede formulering af stk. 2, at et gensidigt selskab, der fremover ønsker at bevare medlemmernes hæftelse for selskabets forpligtelser, tydeligt skal angive dette i selskabets vedtægter.

Vedtægtsbestemmelser, hvorefter det enkelte medlem alene er forpligtet til at betale årets præmie, men hvor der ikke foreligger en yderligere indbetalingspligt (hæftelse) i tilfælde af underbalance i selskabet, vil være et eksempel på, at selskabets medlemmer ikke hæfter for selskabets forpligtelser. Derimod vil en vedtægtsbestemmelse, hvorefter medlemmerne hæfter alene med et begrænset beløb f.eks. et beløb svarende til et års ekstra præmie være udtryk for en medlemshæftelse. Hvis et gensidigt selskab vælger at have en vedtægtsbestemmelse om medlemshæftelse, skal der eksistere en bundgrænse for, hvor lille denne hæftelse kan være. En sådan er ikke fastsat i lovgivningen, idet det er overladt til det enkelte selskab.

Til nr. 12

Ved forslaget præciseres, hvilke medarbejdere retningslinjerne skal omfatte. Det klargøres herved, at retningslinjerne ikke skal omfatte interne revisions- og vicerevisionschefer, idet disse i henhold til gældende lov ikke kan have engagement med eller stille sikkerhed over for forsikringsselskabet, jf. i øvrigt den foreslåede § 179, stk. 11.

Til nr. 13

Forslaget i nr. 13 er en konsekvens af nr. 23.

Til nr. 14 og 15

Ved lov nr. 475 af 10. juni 1997 blev bestyrelsen pålagt at godkende forsikringsaftaler, der blev indgået mellem en erhvervsvirksomhed og forsikringselskabet, hvis direktøren var bestyrelsesmedlem i erhvervsvirksomheden. Formålet med forslaget er at præcisere bestyrelsens og revisionens pligter i disse situationer. Af redaktionelle grunde er denne præcisering foretaget som en selvstændig bestemmelse.

Ændringen medfører, at der ikke skal gives oplysninger om de af bestyrelsen godkendte forsikringsaftaler i årsregnskabet.

Forslaget i nr. 14 er en konsekvens af nr. 15.

Til nr. 16 og 17

Efter de gældende regler er det muligt for den interne revisions- eller vicerevisionschef at være medlem af et forsikringselskabs bestyrelse, herunder at være medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem. Den interne revisionschef ansættes af og refererer til selskabets bestyrelse. Bestyrelsen skal endvidere godkende funktionsbeskrivelsen. Funktionsbeskrivelsen indeholder bestemmelser om den interne revisions bemanding og budget.

Med forslaget undgås, at den interne revisions- eller vicerevisionschef via medlemsskab af bestyrelsen får en uheldig dobbeltrolle i forsikringselskabet.

Forslaget ændrer ikke ved den interne revisionschefs adgang til at indkalde til og deltage i bestyrelsesmøder i sin egenskab af intern revisionchef.

Der er i forslag nr. 16 også tale om en redaktionel ændring. Bestemmelsen om valgte og interne revisors pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af sager findes i den gældende lovs § 189, stk. 2. Den foreslås flyttet med henblik på at harmonisere systematikken med systematikken i bank- og sparekasseloven. I bank- og sparekasseloven findes den tilsvarende bestemmelse i § 16 b, stk. 2, i lovens kapitel om ledelse.

Forslaget i nr. 17 er en konsekvens af nr. 16.

Til nr. 18

Den gældende § 128, stk. 1, nr. 8, indeholder hjemmel til, at selskabets forsikringsmæssige hensættelser kan placeres i andele og beviser i investeringsinstitutter omfattet af Rådets direktiv 85/611/EØF.

Bestemmelsen foreslås udvidet til også at omfatte specialforeninger, som er omfattet af lov om investeringsforeninger og specialforeninger. Det drejer sig om pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutforeninger og placeringsforeninger.

Aktiverne til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser kan herefter placeres i de 3 typer special-

foreninger efter samme regler, som gælder efter de gældende bestemmelser for investeringsforeninger.

Erhvervsudviklingsforeninger, der har til formål fortrinsvis at placere formuen i unoterede aktier eller anparter omfattes derimod af § 128, stk. 1, nr. 13. Sådanne investeringer må efter lovens § 128, stk. 8, højst udgøre 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser. Investeringer omfattet af § 128, stk. 1, nr. 8, kan efter lovens § 128, stk. 5, udgøre op til 50 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.

Til nr. 19

Ændringen tilsigter at tydeliggøre forsikringsselskabers og tværgående pensionskassers mulighed for at erhverve unoterede kapitalandele, der omsættes på en autoriseret markedsplads.

Et autoriseret marked er en reguleret markedsplads, der er kendetegnet ved, at der udelukkende omsættes unoterede værdipapirer. Den er desuden offentligt anerkendt, regelmæssigt arbejdende og åben for offentligheden.

Bestemmelsen omfatter den handel, der foregår på et marked, der regelmæssigt offentliggør oplysninger om, til hvilke priser der er handlet værdipapirer på markedet, og som er underlagt offentligt tilsyn.

Der vil efter forslaget ikke kun være adgang til at investere i unoterede værdipapirer fra et kommende autoriseret marked i Danmark. Der vil også kunne placeres pensionsmidler i unoterede værdipapirer, der omsættes på et reguleret marked inden for Den Europæiske Union. Både i EU-regi samt i øvrigt i internationalt regi påtænkes udarbejdet og offentliggjort fortegnelser over sådanne markeder.

Dette er hensigtsmæssigt set i lyset af, at kapitalandele i flere danske virksomheder allerede i dag handles som unoterede værdipapirer på regulerede markeder rundt om i Europa - f.eks. i England. Børser og andre regulerede markeder er desuden et område, hvor der i EU-regi er fastsat visse retningslinier for så vidt angår gensidig anerkendelse.

Bestemmelsen opretholder i øvrigt adgangen til at investere i unoterede kapitalandele, værdipapirer m.v., der ikke er omfattet af nr. 1-12.

Til nr. 20.

Tilføjelsen til § 128, stk. 8, tilsigter at forøge forsikringsselskabers og pensionskassers mulighed for investeringer i unoterede kapitalandele, der omsættes på en autoriseret markedsplads fra 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser til 20 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser. Forhøjelsen, der finder sted i lyset af den allerede stedfundne forhøjelse af ak-

tieloftet, kan gennemføres inden for rammerne af 3. livsforsikringsdirektiv og 3. skadesforsikringsdirektiv, idet en autoriseret markedsplads som nævnt anses for et reguleret marked som omhandlet i direktiverne. Begrænsningen i § 129, stk. 1, 2 og 4, om at højst 2 (3 pct.) af de forsikringsmæssige hensættelser i livsforsikringsselskaber og 4 pct. i skadesforsikringsselskaber gælder også for sådanne investeringer.

Andre udlån og værdipapirer og kapitalandele, der omsættes på en autoriseret markedsplads må tilsammen højst udgøre 20 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser. Andre udlån og værdipapirer omfattet af § 128, stk. 1, nr. 13, kan fortsat højst udgøre 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.

Til nr. 21

Ændringen er en konsekvens af harmoniseringen af koncerntreglerne i den finansielle lovgivning.

Med ændringen tydeliggøres, at både direkte og indirekte moderselskaber samt disses associerede selskaber omfattes af bestemmelsen.

Til nr. 22

Ændringerne er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 23

Det foreslås, at lovens § 179, stk. 1, ændres, således at kravet om 2 revisorer ikke skal gælde for de mindre forsikringsselskaber. Jo mindre selskaberne er, jo mere økonomisk belastende er kravet om 2 revisorer. Da det samtidigt skønnes, at kravet ikke forøger sikkerheden væsentligt i de mindre selskaber, foreslås det, at de fritages for kravet.

De mindre selskaber skal efter forslaget have mindst 1 revisor, der skal være statsautoriseret revisor.

Grænsen i § 179, stk. 1, på 250 mio. kr. er skønsmæssigt fastsat ud fra en afbalancering af hensynet til sikkerheden ved 2 revisorer og hensynet til omkostninger herved.

Samme grænse er i øvrigt fastsat i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., hvortil der henvises.

I stk. 2 foreslås, at kravet om samme revisor gælder »nedad« i koncernen, det vil sige for datterselskaber. Herudover foreslås, at kravet også skal gælde »opad« for moderselskaber, der er holdingselskaber, og disses øvrige datterselskaber.

I stk. 3 foreslås, at kravet om samme revisorer inden for koncernen kun finder anvendelse på den del af koncernvirksomhederne, der er hjemmehørende i Danmark. Det er ofte ikke hensigtsmæssigt, at revisorerne også skal revidere de udenlandske dattervirk-

somheder, og i nogle tilfælde udelukker kravene i dattervirksomheders hjemland, at udenlandske revisorer kan fungere som revisorer. Bestemmelsen udelukker ikke, at revisorerne også kan revidere udenlandske dattervirksomheder, hvis det ønskes.

Den foreslåede § 179, stk. 4, indebærer, at årsregnskabslovens kapitel 8 a, der som udgangspunkt kun gælder for forsikringsselskaber, der er aktieselskaber, jf. forslaget § 2, også finder anvendelse på gensidige forsikringsselskaber herunder tværgående pensionskasser.

Den foreslåede § 179, stk. 5, præciserer, hvornår aktionærer og øvrige, der er stemmeberettigede på generalforsamlingen, kan kræve, at der udnævnes en yderligere revisor. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 179 stk. 2. Den gældende lovs § 179, stk. 2, der ophæves med forslaget, svarer i øvrigt til årsregnskabslovens § 61 a, stk. 2. Der er dog den forskel, at de opgaver, der efter årsregnskabsloven skal varetages af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, efter den gældende lov om forsikringsvirksomhed varetages af Finanstilsynet. Opgaverne går først og fremmest ud på at udnævne en ekstra revisor, når ejere, der repræsenterer en tiendedel af stemmeretten, stiller krav herom. Årsregnskabslovens bestemmelser gælder også på dette punkt for pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Det foreslås, at forsikringsselskaber underlægges samme bestemmelser. Det bemærkes i den forbindelse, at Finanstilsynet efter forslaget til ny § 179, stk. 1, får mulighed for i særlige tilfælde på eget initiativ at udpege yderligere en revisor.

Den foreslåede § 179, stk. 6, svarer med visse redaktionelle ændringer til den gældende § 190, stk. 4.

Den foreslåede § 179, stk. 7, svarer med visse redaktionelle ændringer til den gældende § 182, stk. 3.

Den foreslåede § 179, stk. 8, svarer til den gældende § 182, stk. 6.

Den foreslåede § 179, stk. 9, svarer til den gældende § 190, stk. 2.

Den foreslåede § 179, stk. 10, svarer med visse redaktionelle ændringer til den gældende § 242, stk. 8.

Den foreslåede § 179, stk. 11, svarer til den gældende § 181, stk. 2.

Til nr. 24

Den gældende lovs § 179 a fastslår, at de opgaver, der ifølge aktieselskabsloven kan varetages af en enkelt revisor, skal varetages af samtlige revisorer i forsikringsselskaber.

En tilsvarende bestemmelse findes ikke i de øvrige finansielle love. Bestemmelsen foreslås ophævet, idet det anses for en selvfølge, at de opgaver, der i henhold

til lovgivningen i det hele taget pålægges revisor, påhviler samtlige revisorer, når der forekommer flere.

Som følge af at revisorer nu kun kan være statsautoriserede eller registrerede revisorer, er bestemmelsen i den gældende lovs § 180, stk. 1, overflødig. Den tilsvarende bestemmelse i årsregnskabsloven ophævedes i 1996.

Den gældende lovs § 180, stk. 2 og 3, findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 b, stk. 1. og 2. Som følge heraf vil de gælde for forsikringsselskaber efter forslagens § 2.

Den gældende lovs § 180, stk. 4, erstattes af forslaget til ny § 179, stk. 2.

I henhold til den gældende § 180, stk. 4, 2. pkt., kan Finanstilsynet i de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet efter lovens § 3, stk. 2, bestemmer, at en gruppe af virksomheder skal behandles som en koncern, tillige bestemme, at gruppen skal have fælles revisorer. Efter forslaget udgår denne bestemmelse af loven. Årsagen er, at § 3, stk. 2, sammenholdt med de nu foreslåede revisionsbestemmelser giver fornøden hjemmel til, at Finanstilsynet kan bestemme, at revisorerene skal være fælles for gruppen. Den særlige hjemmel i § 180, stk. 4, er derfor overflødig.

Den gældende lovs § 181, stk. 1, findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 d, stk. 2. Som følge heraf vil den gælde for forsikringsselskaber efter forslagens § 2.

Den gældende lovs § 181, stk. 2, erstattes af forslaget til ny § 179, stk. 11.

Den gældende lovs § 182, stk. 1, 2, 4, 5, 7 og 8 findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 e. Som følge heraf vil den gælde for forsikringsselskaber efter forslagens § 2.

Årsregnskabslovens § 61 e, stk. 1, indeholder et krav om, at revisor straks skal give Erhvervs- og Selskabsstyrelsen meddelelse om fratrædelsestidspunktet, når hans hverv ophører. Tilsvarende gælder, at revisor i selskaber med børsnoterede aktier eller obligationer i denne situation skal give meddelelse til den pågældende fondsbørs. Disse krav bliver med forslaget gjort gældende også i forsikringsselskaber.

Den gældende lovs § 182, stk. 3, erstattes af forslaget til ny § 179, stk. 7.

Den gældende lovs § 183 findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 f. Som følge heraf vil den gælde for forsikringsselskaber efter forslagens § 2.

Den gældende lovs § 184, stk. 1 og 2, findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 g, stk. 1 og 2. Som følge heraf vil bestemmelserne gælde for forsikringsselskaber efter forslagens § 2.

Den gældende lovs § 184, stk. 3, fastslår, at i de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet efter lovens § 3, stk. 2, bestemmer, at en gruppe af virksomheder skal behandles som en koncern, skal de fælles revisorer revidere »koncern«-regnskabet og gruppens indbyrdes regnskabsmæssige forhold. Bestemmelsen er med de nu foreslåede revisionsbestemmelser overflødig, fordi det følger heraf, at de revisorer, der er fælles for gruppen, også skal revidere gruppen som koncern betragtet, jf. bemærkningerne til nr. 21.

Den gældende lovs § 185 findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 h. Som følge heraf vil den gælde for forsikringsselskaber efter forslagens § 2.

Den gældende lovs § 186 findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 i. Som følge heraf vil den gælde for forsikringsselskaber efter forslagens § 2.

Til nr. 25

Den gældende lovs § 188 findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 j. Som følge heraf vil den gælde for forsikringsselskaber efter forslagens § 2.

Den gældende lovs § 189, stk. 1, har ingen selvstændig betydning, da indholdet af bestemmelsen allerede følger af lovens § 93, stk. 2, 3. pkt., der nu bliver stk. 4, jf. forslagens nr. 16.

Med hensyn til den gældende lovs § 189, stk. 2, henvises til bemærkningerne til forslagens nr. 16.

Den gældende lovs § 189, stk. 3, findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 k. Som følge heraf vil den gælde for forsikringsselskaber efter forslagens § 2.

Til nr. 26

Den gældende lovs § 190, stk. 1, findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 l. Som følge heraf vil den gælde for forsikringsselskaber efter forslagens § 2, sammenholdt med forslaget til ny § 179, stk. 4, jf. forslagens nr. 23.

Den gældende lovs § 190, stk. 2, erstattes af forslaget til ny § 179, stk. 9, jf. forslagens nr. 23.

Den gældende lovs § 190, stk. 4, erstattes af forslaget til ny § 179, stk. 6, jf. forslagens nr. 23.

Den gældende lovs § 190, stk. 5, erstattes af forslaget til ny § 179, stk. 12, jf. forslagens nr. 23.

Ændringen af den gældende lovs § 190, stk. 3, er en redaktionel ændring med henblik på at harmonisere systematikken i de finansielle love.

Til nr. 27

Der er tale om en redaktionel ændring med henblik på at harmonisere systematikken i de finansielle love. Reglerne om granskning i den gældende lovs § 191 findes tilsvarende i aktieselskabslovens § 95. Når bestemmelsen ophæves i lov om forsikringsvirksomhed,

indebærer det uden videre, at § 95 i aktieselskabsloven i stedet finder anvendelse på forsikringsselskaber, der er aktieselskaber. Med forslaget nr. 9 sikres det samtidig, at bestemmelsen også fortsat finder anvendelse på gensidige selskaber.

Til nr. 28

I forbindelse med overdragelse af danske forsikringsbestande tegnet af udenlandske EU-forsikrings-selskaber samt selskaber fra andre lande, der har gennemført Rådets 3. generationsdirektiver om forsikringsvirksomhed, foreslås indført en pligt til ved overdragelsen at informere de danske forsikringstagere herom.

Når den endelige tilladelse til overdragelsen er blevet givet af hjemlandsmyndigheden, skal Finanstilsynet i samarbejde med hjemlandsmyndigheden offentliggøre en meddelelse herom. Hvorvidt der tillige skal ske en offentliggørelse af beslutningen om overdragelsen, afhænger af reglerne i det overdragende selskabs hjemland.

Når den endelige tilladelse til overdragelsen er blevet givet af hjemlandsmyndigheden, anses det for tilstrækkeligt, at Finanstilsynets redegørelse om overdragelsen alene offentliggøres i Statstidende og et landsdækkende dagblad.

Til nr. 29

Bestemmelsen foreslås ophævet som overflødig, idet 3. generationsdirektiverne nu er gennemført i samtlige EØS-lande. § 218 er herefter i overensstemmelse med lovens § 5, der angiver hvilke forsikrings-selskaber, der må udøve virksomhed her i landet.

Forsikringsselskaber, der har anmeldt sig her i landet i henhold til 2. skadesforsikringsdirektiv og 2. livsforsikringsdirektiv bevarer retten hertil, jf. art. 52, stk. 2, i 3. skadesforsikringsdirektiv og art. 48, stk. 2, i 3. livsforsikringsdirektiv.

Henvisningen til § 219 i nr. 3, sidste linie, foreslås ligeledes ophævet som overflødig, fordi filialvirksomhed, der ikke er omfattet af § 211, stk. 1, (3-lands-filialer), omfattes af § 218, nr. 2, sidste led, jf. bekendtgørelse nr. 491 af 7. juni 1994.

Såfremt der i medfør af § 219 vil blive fastsat regler for grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, der ikke er omfattet af § 213, stk. 1, vil § 218 blive ændret i konsekvens heraf, således at adgangen til at medvirke til at forsikringer tegnes i sådanne selskaber muliggøres.

Til nr. 30

Som konsekvens af gennemførelsen af 3. generationsdirektiverne om forsikringsvirksomhed er den pågældende bestemmelse overflødig.

Til nr. 31

Det foreslås at ændre § 240 c med henblik på at gennemføre eneudrederens anbefalinger vedrørende tavshedspligt i den finansielle tilsynslovgivning. Med ændringen foreslås desuden en omstrukturering af bestemmelsen for at gøre denne mere klar og entydig.

Det bemærkes, at partsbegrebet i den gældende § 240 c, stk. 6, foreslås indsat som ny selvstændig § 240 d.

Stk. 1 indeholder hovedreglen om Finanstilsynets tavshedspligt. Den ændrede formulering har ikke betydning for adgangen til aktindsigt, der fortsat er begrænset i henhold til § 14, 1. pkt. i lov om offentlighed i forvaltningen.

I bestemmelsen er indsat en præcisering af begrebet »Finanstilsynets ansatte«.

Præciseringen indsættes for at undgå uklarhed om tavshedspligtens rækkevidde. Den gældende formulering kan give anledning til tvivl om, hvorvidt »Finanstilsynets ansatte« kræver, at der foreligger et direkte ansættelsesforhold.

Bestemmelser præciserer, at personer, der er ansat i selskaber, som Finanstilsynet har indgået kontrakt med om udførelsen af serviceopgaver som led i tilsynets drift, er omfattet af bestemmelsen om tavshedspligt.

Serviceopgaver som led i driften vil f.eks. være rengøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift.

Bestemmelsen medfører ikke nogen udvidelse af kredsen af modtagere af fortrolige oplysninger.

Stk. 2 indeholder en ny bestemmelse, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger.

Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte forsikringsselskabers kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs-kunder. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte forsikringsselskabernes forretningsmæssige forhold.

Finanstilsynets tavshedspligt er en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må forsikringsselskaberne og kunderne kunne nære tillid til, at tilsynet ikke videre giver fortrolige oplys-

ninger. Da de fortrolige oplysninger i langt overvejen- de grad hidrører fra forsikringselskaberne, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er det pågældende selskab selv, der meddeler oplysningerne til tredje- mand. Oplysninger om et forsikringselskabs kunder kan kun videregives med disses samtykke.

Afgrænsningen af, om der foreligger samtykke, er vanskelig. Dette gælder naturligvis særligt, hvor sam- tykke ikke er givet udtrykkeligt, men stiltiende. Et samtykke kan ligeledes gives til såvel videregivelse af alle oplysninger i en sag, som til videregivelse af en enkelt eller enkelte oplysninger.

Et samtykke kan ofte have karakter af en anmod- ning om Finanstilsynets bekræftelse et givent forhold eksempelvis over for pressen. I en sådan situation vil et samtykke til, at tilsynet kan videregive en enkelt el- ler enkelte oplysninger - taget ud af en større sammen- hæng - kunne give et ufuldstændigt eller forvrænget billede af en sag eller et begivenhedsforløb. Finanstil- synet vil som udgangspunkt ikke have mulighed for at fremkomme med supplerende eller korrigerende op- lysninger.

En anden tænkelig følge af samtykke er den situati- on, hvor et selskab og en kunde giver samtykke til vi- deregivelse af fortrolige oplysninger og andre føler sig presset til at gøre det samme.

Det er ikke utænkeligt, at dette vil kunne påvirke selskabernes ledelse til at vise tilbageholdenhed med hensyn til de oplysninger, der gives Finanstilsynet til brug for tilsynsvirksomheden. Det vil især kunne af- holde selskaberne fra af egen drift at videregive rele- vante oplysninger til Finanstilsynet.

Det foreslås på denne baggrund, at forsikringssel- skaber ikke skal kunne give samtykke til, at Finanstil- synet kan videregive fortrolige oplysninger.

I stk. 3 er foretaget en præcisering af, at Finanstilsy- net af egen drift i årsberetning m.v. i summarisk eller sammenfattende form kan offentliggøre oplysninger. Det afgørende er, at det enkelte selskab eller dets kun- der ikke kan identificeres.

Stk. 4 hidrører fra artikel 16 i tredje skadesforsik- ringsdirektiv og artikel 15 i tredje livsforsikringsdi- rektiv. Bestemmelsen svarer med visse præciseringer til den gældende § 240 c, stk. 2, nr. 2, i lov om forsik- ringsvirksomhed, der sikrer, at parterne i en civil rets- sag kan få udleveret fortrolige oplysninger fra Finans- tilsynet, når forsikringselskabet er erklæret konkurs.

EU-begrebet »likvidation ved domstolskendelse« finder ikke i den danske lovgivning og vil derfor ikke kunne anvendes i praksis. Det er derfor fundet mest korrekt at udtage dette begreb af lovteksten.

Det er endvidere præciseret, at oplysninger om kun- ders forhold ikke kan videregives, samt at fortrolighe- den med hensyn til oplysninger om tredjemand, der medvirker i forsøg på at redde selskabet, også gælder efter at denne medvirken er ophørt. Bestemmelsen svarer til den administrative praksis på området, og fremgår nu af et særskilt stykke.

Stk. 5 indeholder regler om de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger. Rækkefølgen i bestemmelsen er systematiseret, idet man har samlet først de tilfælde, hvor der kan videre- gives fortrolige oplysninger til danske myndigheder m.v. (nr. 1-11), derefter myndigheder m.v. inden for EU- og EØS-samarbejdet (nr. 12-13) og endelig myn- digheder i tredjelande (nr. 14).

Bestemmelsen om, at tilsynet under visse omstæn- digheder kan videregive fortrolige oplysninger til par-terne i en civil retssag, fremgår nu af et særskilt stk. 4. Begrundelsen herfor er, at bestemmelsen er atypisk i forhold til de i stk. 5 opregnede undtagelser, da der ikke er tale om en myndighed eller lignende.

Herudover er der i stk. 5 sket en præcisering i en- kelte bestemmelser og der er indføjet 3 nye bestem- melser (nr. 1, 8 og 9).

Nr. 1 gennemfører dele af artikel 16 i tredje skades- forsikringsdirektiv og artikel 15 i tredje livsforsik- ringsdirektiv. Ændringen foreslås på baggrund af ved- tagelsen af lov nr. 414 af 26. juni 1998 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre lo- ve.

I denne lov præciseres det med en ændring af væ- rdipapirhandelslovens § 83, stk. 2, 1. pkt., at Fondsrå- det er et uafhængigt, kollegialt råd.

Vedtægelsen af lov nr. 414 har derfor betydet, at det er nødvendigt at udnytte direktivets hjemmel til at etablere en adgang for tilsynsmyndigheder til at ud- veksle oplysninger indbyrdes.

Nr. 2 svarer til gældende praksis. I bestemmelsen præciseres det, at fortrolige oplysninger kan videregives i forbindelse med efterforskning og strafforføl- gning af strafbare forhold, der er omfattet af straffelo- ven eller tilsynslovgivningen, det vil sige de love, som administreres af Finanstilsynet.

Den gældende bestemmelse omfatter forhold, der er omfattet af straffelovgivningen. Det er uklart, hvad der forstås ved udtrykket straffelovgivningen. Hertil kommer, at den gældende bestemmelse synes at for- udsætte, at der utvivlsomt foreligger en overtrædelse.

Afgørelse af, om der foreligger en overtrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven, kræver ofte en grundig efterforskning og bevisbedømmelse, førend det endeligt kan fastslås, at en overtrædelse foreligger.

Finanstilsynet har i langt de fleste tilfælde hverken hjemmel til eller mulighed for at foretage en sådan efterforskning. Som følge heraf er bestemmelsens formulering præciseret således, at fortrolige oplysninger kan videregives til brug for efterforskningen af en formodet lovovertrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven.

Nr. 3 svarer til den nuværende nr. 8.

Nr. 4 svarer til den nuværende nr. 11.

Nr. 5 svarer ligesom nr. 6 til den nuværende nr. 9, der nu opdeles i to særskilte numre.

Nr. 6 svarer ligesom nr. 5 til den nuværende nr. 9, der nu opdeles i to særskilte numre.

Nr. 7 svarer til den nuværende nr. 10.

Nr. 8 indeholder en ny bestemmelse, der svarer til den gældende bank- og sparekasselovs § 50 b, stk. 2, nr. 11. Folketingets stående udvalg kan efter bestemmelsen få fortrolige oplysninger om et forsikringsselskabs generelle økonomiske forhold, hvis forsikringsselskabet er i betalingsstandsning eller under konkurs, og staten har ydet garanti eller stillet offentlige midler til rådighed for afviklingen.

Nr. 9 er en ny bestemmelse, som giver hjemmel til videregivelse af fortrolige oplysninger til Rigsrevisionen. Det foreslås at lovfæste den hidtidige praksis, hvorefter Rigsrevisionen kan indhente alle de oplysninger, som er i Finanstilsynets besiddelse, og som skønnes af betydning for udførelsen af Rigsrevisionens arbejde. Baggrunden for den hidtidige praksis er, at Rigsrevisionens status i henhold til den danske grundlov i sig selv konstituerer en hjemmel til videregivelse.

Nr. 10 præciserer i overensstemmelse med 3. skades- og livsforsikringsdirektiv, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til skifteretten og andre lignende myndigheder.

Nr. 11 svarer til den nuværende nr. 7, men giver som noget nyt Finanstilsynet hjemmel til at videregive oplysninger til institutioner, der forvalter investorgarantiordninger, idet direktivet om investorgarantiordninger er gennemført i dansk ret med lov nr. 415 om en garantifond for indskydere og investorer af 26. juni 1998.

Nr. 12 svarer til den nuværende nr. 3. Det er dog præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Nr. 13 hidrører fra artikel 16 i tredje skadesforsikringsdirektiv og artikel 15 i tredje livsforsikringsdirektiv. Det er endvidere blevet præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Nr. 14 præciserer, at Finanstilsynet kun kan videregive oplysninger til myndigheder i tredjelande, hvis

lovgivningen i det pågældende land fastlægger en tilsvarende tavshedspligt.

Det er samtidig præciseret, at bestemmelsen ikke omhandler EØS-landene. Disse lande er omfattet af nr. 12 og 13.

Stk. 6 svarer til den nuværende § 240 c, stk. 5. Det er dog præciseret, at alle, der efter det foreslåede stk. 4 og 5 modtager oplysninger fra Finanstilsynet, bliver omfattet af tilsynets tavshedspligt, forudsat der er tale om fortrolige oplysninger.

Det foreslåede stk. 6 indebærer ikke indskrænkninger i grundlæggende principper inden for retsplejen. Således får bestemmelsen bl.a. ingen betydning for en forsvarers ret til at blive bekendt med sagens materiale, jf. herved den foreslåede bestemmelse i stk. 5, nr. 2.

Stk. 7 svarer til den nuværende stk. 4

Stk. 8 indeholder en ny bestemmelse, der svarer til den gældende bank- og sparekasselovs § 50 b, stk. 5.

Stk. 9 svarer til den nuværende stk. 3.

Til nr. 32

Bestemmelsen i *stk. 1* er en videreførelse af princippet i den gældende § 240 c, stk. 6, om at alene forsikringsselskabet er part i forhold til Finanstilsynet. Som noget nyt henvises til, at i stk. 2 og 3 kan andre end selskabet tillige være part i forhold til Finanstilsynet. Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningslovens regler at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende samt giver mulighed for indbringelse af Finanstilsynets afgørelse herom for Erhvervsankenævnet. Forvaltningslovens regler om partsbeføjelser finder dog kun anvendelse i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1.

Istk. 2 er angivet de tilfælde, hvor andre end selskabet kan anses for part.

Nr. 1 angiver, at partsstatus tillægges i de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer afgørelse om lovens anvendelsesområde (§ 1, stk. 1, og § 2, stk. 1), selskabsformen (§ 5) og krav om, at et forsikringsselskabs og en tværgående pensionskasses navn skal angive dets egenskab af forsikringsselskab eller pensionskasse (§§ 11 og 205).

Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt en virksomhed anses for at drive forsikrings- henholdsvis pensionskassevirksomhed. Det kan medføre, at virksomheden får pålæg af tilsynet om at ophøre med at drive den form for virksomhed og eventuel påtale for at overtræde bestemmelserne. Det synes rimeligt -

F. t. l. vedr. forsikringsvirksomhed m.v.

og i øvrigt i overensstemmelse med hidtidig praksis - at tillægge denne personkreds partsstatus.

I medfør af § 218 er det tilladt erhvervsmæssigt at formidle forsikringer for visse risici til danske og udenlandske forsikringselskaber. Dersom der træffes en afgørelse, hvorefter en person har handlet i strid med § 218, skal vedkommende tillægges partsstatus.

I medfør af § 240, stk. 2, kan Finanstilsynet indhente oplysninger hos fysiske og juridiske personer til brug for tilsynets bedømmelse af, om deres aktiviteter er omfattet af loven. Det foreslås, at disse personer og virksomheder tillægges partsstatus.

Nr. 2. En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed, jf. § 9, stk. 1, tillægges ligeledes partsstatus, selvom virksomheden endnu ikke er godkendt og derfor ikke er et forsikringselskab omfattet af § 240 d, stk. 1.

Dette gælder også i tilfælde af, at Finanstilsynet suspenderer behandlingen af en ansøgning om godkendelse af datterselskaber (forsikringselskaber), som direkte eller indirekte ejes af selskaber med hjemsted uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, jf. § 29, stk. 7.

Nr. 3. Hvis Finanstilsynet nægter et selskab tilladelse eller inddrager denne, fordi et medlem af selskabets direktion eller bestyrelse ikke anses for at leve op til kravet om hæderlighed og erfaring, anses den pågældende person tillige for at være part i denne del af sagen, jf. § 9 a, stk. 1, og § 253, stk. 1, nr. 2.

Tilsvarende vil en kapitalejer, jf. § 9 a, stk. 2, og § 253, stk. 1, nr. 2, som efter Finanstilsynets opfattelse vil modvirke en forsvarlig drift af selskabet, også opnå partsstatus.

Finanstilsynet kan efter § 9 a, stk. 3, nægte at give tilladelse til et selskab, hvis selskabet har snævre forbindelser til andre virksomheder m.v., og disse forbindelser vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver. De virksomheder, som Finanstilsynet finder har snævre forbindelser til et selskab, hvorfor tilladelse nægtes, er ligeledes part i denne del af sagen.

Tilsvarende gælder, hvor et selskab har snævre forbindelser til virksomheder uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, og hvor Finanstilsynet finder, at det pågældende lands lovgivning vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver, jf. § 9 a, stk. 5.

Nr. 4. En revisor i et forsikringselskab får partsstatus, hvis Finanstilsynet afskediger revisor, pålægger denne at give oplysninger om forsikringselskabets forhold, eller der opstår sager vedrørende forbuddet mod, at revisor har et engagement m.v. i det selskab,

som denne reviderer, jf. den foreslåede § 179, stk. 7, 9 og 11. Tilsvarende gælder, hvis Finanstilsynet påtaler, at de valgte revisorer og den ansvarshavende aktuar ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 89, stk. 5, 1. pkt., samt den foreslåede § 190, stk. 1.

Nr. 5. I medfør af § 33 a, stk. 1 og 3-6, skal Finanstilsynet godkende den direkte eller indirekte erhvervelse af kvalificerede andele samt have underretning fra en kapitalejer, hvis andel falder til under 10 pct. I øvrigt giver § 33 b, stk. 1-3, mulighed for at ophæve stemmeretten for ejere af kvalificerede andele. Det synes velbegrunderet, at den ejer af kvalificerede andele, som afgørelsen vedrører, betragtes som part, hvilket hermed præciseres i lovteksten.

Nr. 6. En aktuar, som Finanstilsynet nægter godkendelse som ansvarshavende aktuar i et forsikringselskab tillægges ligeledes partsstatus, jf. § 89, stk. 2.

Nr. 7. Der henvises til bemærkningerne til nr. 3.

Nr. 8. Efter § 240, stk. 3, kan Finanstilsynet indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg hos virksomheder, med hvilke forsikringselskabet har særlig direkte eller indirekte forbindelse. De virksomheder, som Finanstilsynet eventuelt vil indhente oplysninger fra eller foretage inspektionsbesøg hos, er tillige part i denne del af sagen.

Efter *stk. 3* får en person med særlig tilknytning til forsikringselskabet partstatus i sin egen sag, hvis Finanstilsynet udsteder pålæg eller påtaler forhold, der retter sig mod den pågældende.

Til nr. 33

Den gældende lovs § 242, stk. 8, erstattes af forslaget til ny § 179, stk. 9, jf. forslaget nr. 23.

Til nr. 34

Ændringen er en konsekvens af kongelig resolution af den 30. december 1996, hvorved det blandt andet blev besluttet, at lovgivning og sager vedrørende regulering og tilsyn med de finansielle virksomheder overføres fra Erhvervsministeriet til Økonomiministeriet. Forslaget indebærer, at Finanstilsynet henholdsvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan pålægge et selskabs bestyrelse, direktion, ansvarshavende aktuar, revisor, likvidator eller generalagent tvangsberedelser for ikke at efterkomme pligter, der efter loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven påhviler de pågældende.

Finanstilsynet har hidtil udøvet denne beføjelse i henhold til bekendtgørelse nr. 436 af 19. juli 1988 om henlæggelse af beføjelser til finanstilsynet.

Til nr. 35

Som konsekvens af gennemførelsen af 3. generationsdirektiverne om forsikringsvirksomhed er den pågældende bestemmelse overflødig.

Til nr. 36

Ændringen er en konsekvens af forslaget nr. 4.

Til nr. 37 og 38

Ændringerne er en konsekvens af forslaget nr. 23, 24 og 26.

Til nr. 39

Ændringen er en konsekvens af forslaget nr. 15.

Til nr. 40

Ændringen er medtaget for at tage højde for OECD's øgede medlemskreds.

Til § 2

Til nr. 1

Årsregnskabsloven finder ikke anvendelse for finansielle virksomheder, der er organiseret som aktieselskaber, jf. årsregnskabslovens § 1, stk. 1. pkt. 3. Det foreslås, at forsikringsselskaber også skal omfattes af årsregnskabslovens kapitel 8 a om revision i lighed med, hvad der gælder for andre virksomhedstyper inden for den finansielle sektor.

Gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser omfattes tilsvarende af årsregnskabslovens kapitel 8 a om revision, jf. forslaget § 1 nr. 23.

Til § 3

Til nr. 1

Bestemmelsen i den foreslåede § 7, stk. 2, bemyndiger erhvervsministeren til at bestemme, at Erhvervsankenævnet kan behandle klager over afgørelser truffet af hjemmestyremyndigheder på Færøerne, hvis der indgås en aftale herom. Lovgivningen vedrørende færøske forsikringsselskaber er et færøsk særnliggende, jf. lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre, liste A. Den gældende færøske lov på området er for tiden lagtingslov nr. 3 af 13. februar 1996 om forsikringsvirksomhed som senest ændret ved lagtingslov nr. 153 af 30. december 1996.

Lagtingsloven giver mulighed for, at Færøernes Landsstyre kan indgå aftale med Erhvervsministeriet om, at Erhvervsankenævnet kan behandle sager vedrørende afgørelser truffet af det færøske forsikringstilsyn.

Bemyndigelsen til erhvervsministeren er udformet således, at der eventuelt kan indgås aftaler også på andre af de områder Erhvervsankenævnet beskæftiger sig med, såfremt Færøernes Landsstyre måtte rette henvendelse herom.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. januar 1999.

Til § 5

Det foreslås, at loven kan sættes i kraft på Grønland. Det foreslås endvidere, at § 2 kan sættes i kraft for Færøerne, idet lov om forsikringsvirksomhed ikke gælder for Færøerne.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 746 af 6. august 1996, som
ændret ved § 1 i lov nr. 475 af 10. juni 1997, §
2 i lov nr. 278 af 13. maj 1998, § 5 i lov nr. 414
af 26. juni 1998 og i § 1 i lov nr. 490 af 1. juli
1998 foretages følgende ændringer:

§ 2. Loven finder ikke anvendelse på:

7) Falcks Redningskorps A/S;

§ 14. Stiftelsesdokumentet skal ud over det i
aktieselskabslovens § 5 anførte indeholde be-
stemmelse om, hvem stifterne vil foreslå som
bestyrelse, direktion og revisorer for selskabet.

Stk. 2. For gensidige selskaber skal stiftelses-
dokumentet endvidere indeholde angivelse af:

- 1) medlemmers og garanters ansvar for selska-
bets forpligtelser samt medlemmers og ga-
ranters indbyrdes hæftelse;
- 2) hvorvidt selskabet skal kunne overtage gen-
forsikring uden gensidigt ansvar; og
- 3) hvorvidt garantikapitalen skal forrentes, og
da efter hvilke regler.

§ 21. Vedtægterne skal ud over det i aktiesel-
skabslovens § 4 anførte indeholde bestemmel-
ser om anbringelse af selskabets midler, regn-
skabsaflæggelse og fordelingen af årsoverskud.

Stk. 2. Vedtægterne for gensidige selskaber
skal endvidere indeholde bestemmelser om:

- 1) medlemmers og garanters ansvar for sel-
skabets forpligtelser samt om medlemmers
og garanters indbyrdes hæftelse;
- 2) hvorvidt selskabet skal kunne overtage
genforsikring uden gensidigt ansvar;

1. § 2, stk. 1, nr. 7, affattes således:

»7) Falck A/S;«.

2. I § 14, stk. 2, indsættes efter »selskaber«: »,
jf. § 78, stk. 2,«.

3. I § 21, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »hæftel-
se«: », jf. § 78, stk. 2«.

Gældende formulering

- 3) hvorvidt garantikapitalen skal forrentes, og da efter hvilke regler.

§ 29. ---

Stk. 3. Ansøgning om koncession skal desuden indeholde oplysninger om alle, der direkte eller indirekte ejer mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en kapitalandel, der giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på driften af forsikringsselskabet samt om størrelsen af disse kapitalejeres kapitalandel.

Stk. 4. Ansøgning om koncession skal endvidere indeholde de nødvendige oplysninger med henblik på bedømmelsen af, om der foreligger snævre forbindelser, jf. § 9 a, stk. 4.

Stk. 5. En koncession skal indeholde oplysning om den forsikringsvirksomhed, som selskabet må udøve. Ministeren fastsætter nærmere bestemmelser om koncessioners indhold i øvrigt.

Stk. 6. Har Finanstilsynet ikke senest 6 måneder efter modtagelsen af en ansøgning om koncession afgivet udtalelse om ansøgningen, kan selskabet indbringe sagen for domstolene.

Stk. 7. Finanstilsynet kan suspendere behandlingen af ansøgninger om koncession til et datterselskab, som direkte eller indirekte ejes af selskaber med hjemsted uden for Den Europæiske Union eller uden for lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.

§ 33 a. Finanstilsynet skal underrettes om og på forhånd godkende enhver fysisk eller juridisk persons direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i et forsikringsselskab samt sådanne forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at denne udgør eller overstiger en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. og 50 pct., eller at forsikringsselskabet bliver et datterselskab.

Lovforslaget

4. § 29, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Ansøgningen skal desuden indeholde oplysninger om alle, der direkte eller indirekte ejer mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en kapitalandel, der giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af forsikringsselskabet eller som i øvrigt har snævre forbindelser til forsikringsselskabet, jf. § 9 a, stk. 4, samt om størrelsen af disse kapitalejeres kapitalandel.«

5. § 29, stk. 4, ophæves.

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 4-6.

6. I § 33 a, stk. 1, ændres »underrettes om og på forhånd godkende« til: »på forhånd underrettes om og godkende«.

Gældende formulering

Stk. 2. Ved kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på driften af forsikrings-selskabet.

Stk. 8. Forsikrings-selskaberne skal en gang om året inden udgangen af juni måned give Finanstilsynet meddelelse om navnene på de kapitalejere, som ejer en kvalificeret andel i forsikrings-selskabet, og om størrelsen af disse andele.

§ 72. Med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, finder aktieselskabslovens §§ 2-10, § 11, stk. 1 og 3, § 12, stk. 1-4, § 13, §§ 29-38, §§ 49-55 a, § 56, stk. 4, §§ 57 og 58, §§ 61-64, § 111, stk. 2 og 3, §§ 112-114, §§ 115-118, §§ 120-126, §§ 134 a-134 c, § 134 e, stk. 1 og 2, 1. pkt., og stk. 4-6, §§ 134 i-134 k, kapitel 16, kapitel 19, § 160, § 161 og §§ 176-178 tilsvarende anvendelse på gensidige forsikrings-selskaber.

§ 73. ---

Stk. 3. Solvensgargenens mindstebeløb udgør for gensidige selskaber tre fjerdedele af det i medfør af § 34, stk. 2, fastsatte mindstebeløb.

§ 78. ---

Stk. 2. Medlemmerne hæfter for selskabets forpligtelser i det omfang, vedtægterne fastsætter.

Lovforslaget

7. I § 33 a, stk. 2, ændres »driften« til: »ledelsen«.

8. I § 33 a, stk. 8, ændres »inden udgangen af juni måned« til: »i forbindelse med indsendelsen af årsregnskabet«.

9. I § 72, stk. 1, indsættes efter »§§ 61-64,«: »§ 95,«.

10. § 73, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Solvensmargenens mindstebeløb udgør tre fjerdedele af det i medfør af § 34, stk. 2, fastsatte mindstebeløb, såfremt et gensidigt forsikrings-selskab i vedtægten har fastsat bestemmelser, hvorefter et medlem hæfter for selskabets forpligtelser med et beløb, der mindst svarer til et års præmie, jf. § 78, stk. 2.«.

11. § 78, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Hvis medlemmerne skal hæfte for selskabets forpligtelser, skal omfanget heraf fastsættes i vedtægterne.«.

*Gældende formulering***§ 91. ---**

Stk. 5. For andre medarbejdere omfattet af personkredsen i § 90, stk. 1, skal selskabets bestyrelse udarbejde nærmere retningslinjer om godkendelse af engagementer med og sikkerhedsstillelser fra disse medarbejdere.

*Stk. 6. ---***§ 92 a. ---**

Stk. 4. De interne revisions- og vicerevisionschefer kan uanset stk. 1 være intern revisions- og vicerevisionschef i andre virksomheder inden for koncernen eller i administrationsfællesskabet efter de regler, der er fastsat i henhold til § 190, stk. 4.

§ 92 d. ---

Stk. 3. Uden bestyrelsens godkendelse må et forsikringsselskab ikke indgå forsikringsaftale med de i stk. 1 nævnte erhvervsvirksomheder eller virksomheder, der indgår i koncern med disse erhvervsvirksomheder. Bestyrelsen skal påse, at forsikringsaftalen indgås i henhold til forsikringsselskabets normale forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår.

Stk. 4. § 92 b, stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

Lovforslaget

12. I § 91, stk. 5, ændres »andre medarbejdere omfattet af personkredsen i § 90, stk. 1,« til: »vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede samt andre ledende medarbejdere med et særligt ansvar for fonds- eller valuta-funktioner«.

13. I § 92 a, stk. 4, ændres »§ 190, stk. 4« til »§ 179, stk. 6«.

14. § 92 d, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

15. Efter § 92 g indsættes:

»§ 92 h. Hvis en direktør i medfør af § 92 d, stk. 1, er bestyrelsesmedlem i en anden erhvervsvirksomhed end de i §§ 92 b, 92 c og 92 e nævnte, må et forsikringsselskab ikke uden bestyrelsens godkendelse indgå forsikringsaftale med erhvervsvirksomheden eller virksomheder, der indgår i koncern med denne erhvervsvirksomhed. Bestyrelsen skal påse, at forsikringsaftalen indgås på normale forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Godkendelsen skal fremgå af bestyrelsens forhandlingsprotokol.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 93. ---

Stk. 2. Formanden skal sørge for, at bestyrelsen holder møde, når dette er nødvendigt, og skal påse, at samtlige medlemmer indkaldes. Ethvert medlem af bestyrelsen, en direktør, en valgt revisor, den interne revisionschef eller den ansvarshavende aktuar kan forlange, at bestyrelsen indkaldes. En direktør, en valgt revisor, den interne revisionschef og den ansvarshavende aktuar har ret til at være til stede og udtale sig ved bestyrelsens møder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden bestemmelse.

Stk. 3. Over forhandlingerne i bestyrelsen skal der føres en protokol, der underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer. Et bestyrelsesmedlem, en direktør, den ansvarshavende aktuar, en valgt revisor eller den interne revisionschef, der ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har ret til at få sin mening indført i protokollen.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på repræsentantskabet.

§ 128. Til dækning af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, jf. § 127 a, kan følgende aktiver anvendes:

8) andele og beviser i investeringsinstitutter omfattet af Rådets direktiv 85/611/EØF,

Stk. 2. Den valgte revision gennemgår og afgiver erklæring om, hvorvidt forsikringsaftalen kan anses for ydet på forsikringsselskabets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår.«.

16. I § 93 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Hvervet som intern revisions- eller vicerevisionschef kan ikke forenes med hvervet som bestyrelsesmedlem.

Stk. 3. De valgte revisorer og den interne revisionschef har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af regnskab, såfremt det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.«.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 4-6.

17. I § 93, *stk. 4*, der bliver *stk. 6*, ændres: »stk. 1-3« til: »stk. 1-5«.

18. § 128, *stk. 1, nr. 8*, affattes således:

»8) andele og beviser i investeringsinstitutter omfattet af Rådets direktiv 85/611/EØF og andele i placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger og investeringsinstitutforeninger, jf. § 1 og § 2, *stk. 2, nr. 1-3*, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger,«.

Gældende formulering

§ 128. Til dækning af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, jf. § 127 a, kan følgende aktiver anvendes:

- 13) unoterede kapitalandele samt andre udlån og værdipapirer, som ikke omfattes af nr. 1-12.

§ 128. ---

Stk. 8. Aktiver omfatter af stk. 1, nr. 13, der anvendes til at dække de forsikringsmæssige hensættelser, må højst udgøre 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.

§ 144 a Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for transaktioner, der indgås mellem et forsikringsselskab og virksomheder, der direkte eller indirekte er forbundet med forsikringsselskabet som dattervirksomheder, associerede virksomheder, moderselskaber eller som moderselskabets associerede virksomheder og øvrige dattervirksomheder.

§ 153. Når forsikringsbestanden er taget under administration, kan tilbagekøb af tegnede forsikringer ikke finde sted. Dog kan genkøbsværdien helt eller delvis anvendes til dækning af de i § 128, stk. 1, nr. 5, nævnte policelån.

Stk. 2. ---*Lovforslaget*

19. § 128, stk. 1, nr. 13, affattes således:

- »13) unoterede kapitalandele, herunder kapitalandele, der omsættes på en autoriseret markedsplads, jf. § 40, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., eller et andet reguleret marked, der er offentligt anerkendt, regelmæssigt arbejdende og åbent for offentligheden, samt andre udlån og værdipapirer, som ikke omfattes af nr. 1-12.«.

20. § 128, stk. 8 affattes således:

»Stk. 8. Aktiver omfattet af stk. 1, nr. 13, der anvendes til at dække de forsikringsmæssige hensættelser, må i alt højst udgøre 20 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser. Heraf må andre udlån og værdipapirer, som ikke handles på en autoriseret markedsplads eller et andet reguleret marked, der er offentligt anerkendt, regelmæssigt arbejdende og åbent for offentligheden, højst udgøre 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.«.

21. I § 144 a ændres »som moderselskabets associerede virksomheder« til: »som moderselskabernes associerede virksomheder«.

22. I § 153, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 128, stk. 1, nr. 5«, til: »§ 128, stk. 1, nr. 7«.

23. § 179 affattes således:

Gældende formulering

§ 179. Generalforsamlingen vælger to eller flere revisorer i overensstemmelse med vedtægterne. Revisorerne vælges enten for et bestemt årsmål eller på ubestemt tid. Generalforsamlingen kan vælge suppleanter for disse. Vedtægterne kan tillægge offentlige myndigheder eller andre ret til at udpege yderligere en eller flere revisorer.

Stk. 2. Når aktionærer, der ejer en tiendedel af aktiekapitalen, eller i gensidige selskaber en tiendedel af samtlige stemmeberettigede på en generalforsamling, hvor valg af revisor er på dagsordenen, stemmer derfor, skal bestyrelsen opfordre Finanstilsynet til at udnævne en revisor til sammen med de øvrige revisorer at deltage i revisionen for tiden til og med næste ordinære generalforsamling. Om udnævnelsen skal der uden betaling optages bemærkning i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og ske bekendtgørelse i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens edb-informationssystem. Unnlader bestyrelsen at rette henvendelse til Finanstilsynet, kan opfordringen fremsættes af enhver aktionær eller stemmeberettiget. Finanstilsynet fastsætter vederlaget til den udpegede revisor.

Lovforslaget

»§ 179. Forsikringsselskaber skal have mindst en statsautoriseret revisor. Forsikringsselskaber med en balancesum på 250 mio. kr. eller derover skal have mindst 2 revisorer. Er forsikringsselskabet en modervirksomhed eller et datterselskab af et selskab, der omfattes af § 123, stk. 3, finder grænsen i 2. pkt. anvendelse på koncernen. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege yderligere en revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Stk. 2. Revisorerne i et forsikringsselskab skal tillige være revisorer i forsikringsselskabets dattervirksomheder. Har forsikringsselskabet et moderselskab, der omfattes af § 123, stk. 3, skal forsikringsselskabets revisorer tillige være revisorer i dette moderselskab og i dette selskabs øvrige dattervirksomheder.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor dattervirksomheden eller moderselskabet ikke er hjemmehørende i Danmark.

Stk. 4. Kapitel 8 a i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskaber m.v. gælder for forsikringsselskaber. For gensidige selskaber anvendes disse regler med de nødvendige tilpasninger.

Stk. 5. § 61 a, stk. 2, og § 61 c, stk. 2, i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. finder alene anvendelse, når 1/10 af de aktionærer, der ejer aktiekapitalen, eller i gensidige selskaber 1/10 af samtlige stemmeberettigede på en generalforsamling, stiller krav herom.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte bestemmelser om revisionens gennemførelse i forsikringsselskaber, herunder om oprettelse af interne revisionsafdelinger og systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 7. Finanstilsynet kan afskedige en revisor, der findes åbenbart uegnet til sit hverv, og i stedet udpege en anden revisor, jf. herved stk. 1, der fungerer, indtil nyt valg kan foretages.

Stk. 8. Ved revisorskifte skal forsikringsselskabet og revisor give tilsynet hver sin redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Stk. 9. Finanstilsynet kan pålægge revisorerne enten alene eller sammen med den interne revisionschef at give oplysninger om selskabets forhold.

Stk. 10. Finanstilsynet kan foranstalte en ekstraordinær revision i et forsikringsselskab. Forsikringsselskabet kan pålægges at betale for revisionens udførelse. Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.

Stk. 11. Et forsikringsselskab eller selskaber inden for samme koncern må ikke bevilge engagement til eller modtage sikkerhedsstillelse fra den valgte revision eller den interne revisions- eller vicerevisionschef. Dette gælder dog ikke lån ydet af et livsforsikringsselskab inden for genkøbsværdien af en af livsforsikringsselskabet udstedt forsikringspolice.

Stk. 12. Stk. 6, 9 og 10 gælder tilsvarende for et forsikringsselskabs dattervirksomheder samt for et moderselskab, der omfattes af § 123, stk. 3, og et sådant selskabs dattervirksomheder.«.

§ 179 a. Opgaver, der ifølge aktieselskabsloven kan varetages af en enkelt revisor, skal i forsikringsselskaber varetages af samtlige revisorer.

§ 180. Revisorerne skal være myndige. Mindst én af revisorerne skal have bopæl her i landet. Kravet om bopæl anvendes ikke i det omfang, andet er fastsat i medfør af international aftale eller ved bestemmelser fastsat af erhvervsministeren.

Stk. 2. Mindst én af revisorerne skal være statsautoriseret.

24. §§ 179 a-186 ophæves.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. Vælges et revisionselskab til revisor, skal den, hvem revisionen overdrages, opfylde de i stk. 1, 2, 4 og 5 samt § 181 foreskrevne betingelser.

Stk. 4. Lovgivningens bestemmelser om revision samt om inhabilitet for revisorer gælder også for revisorer, der ikke er statsautoriserede eller registrerede.

Stk. 5. Tilhører forsikringsselskabet en koncern, skal den statsautoriserede revisor være fælles for koncernen. For en gruppe af selskaber, for hvilke Finanstilsynet træffer bestemmelse i henhold til § 3, stk. 2, kan tilsynet bestemme, at mindst 2 revisorer, hvoraf en skal være statsautoriseret revisor, skal være fælles for gruppen.

§ 181. Til revisor i en dattervirksomhed må ikke vælges nogen, som på grund af inhabilitet ikke kan vælges til revisor i moderselskabet.

Stk. 2. Et selskab eller selskaber inden for samme koncern må ikke yde lån til eller stille sikkerhed for revisor. Dette gælder dog ikke for lån ydet inden for genkøbsværdien af en af et livsforsikringsselskab udstedt forsikringspolice.

§ 182. Revisors hverv skal ophøre ved afslutningen af den ordinære generalforsamling, der afholdes efter udløbet af det sidste regnskabsår, for hvilket han er valgt, eller, såfremt revisor er valgt for ubestemt tid, når en anden revisor er valgt i hans sted.

Stk. 2. En revisor kan til enhver tid fratræde sit hverv og afsættes ved beslutning af den, der har valgt ham.

Stk. 3. Findes en revisor åbenbart uegnet til sit hverv, kan erhvervsministeren afskedige den pågældende og i den afgædes sted udpege en revisor, der fungerer, indtil nyt valg kan foretages.

Stk. 4. I forsikringsselskaber, hvis aktier eller obligationer er genstand for offentlig kursnotering, skal der senest 8 dage efter revisors meddelelse om sin fratræden indkaldes til ekstraordinær generalforsamling, hvor ny revisor skal vælges.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 5. Ophører en revisors hverv før udløbet af valgperioden, eller opfylder han ikke længere betingelserne for at være revisor, og er der ingen suppleant til at indtræde i hans sted, påhviler det bestyrelsen snarest at foranledige valg af ny revisor.

Stk. 6. Ved revisorskifte skal forsikringsselskabet og revisor give tilsynet en redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Stk. 7. Ved revisorskift i forsikringsselskaber, hvis aktier eller obligationer er genstand for offentlig kursnotering, skal revisor tillige straks give meddelelse herom til en fondsbørs.

Stk. 8. Den tiltrædende revisor skal rette henvendelse til den fratrædende revisor, der har pligt til at oplyse grundene til fratrædelsen.

§ 183. Er der ingen eller kun én revisor i selskabet, eller opfylder en revisor ikke kravene i § 180, stk. 1 og 2, eller § 181, stk. 1, eller § 13, stk. 1, i lov om statsautoriserede revisorer eller § 7, stk. 1, i lov om registrerede revisorer eller de i vedtægterne herom fastsatte regler, skal Finanstilsynet udnævne revisorer.

Stk. 2. Udnævnelse af revisorer i henhold til stk. 1 gælder for tiden, indtil nye revisorer er valgt på foreskreven måde.

§ 184. Revisorerne skal revidere årsregnskabet i overensstemmelse med god revisionskik og herunder foretage en kritisk gennemgang af selskabets regnskabsmateriale og dets forhold i øvrigt.

Stk. 2. Er selskabet et moderselskab, skal dets revisorer tillige revidere koncernregnskabet og koncernvirksomhedernes indbyrdes regnskabsmæssige forhold.

Stk. 3. Tilhører selskabet en gruppe af selskaber, for hvilke Finanstilsynet træffer bestemmelse i henhold til § 3, stk. 2, skal de i § 180, stk. 5, 2. pkt., nævnte revisorer tillige revidere det regnskab, som Finanstilsynet foreskriver i medfør af § 3, stk. 2, samt gruppens indbyrdes regnskabsmæssige forhold.

Gældende formulering

Stk. 4. Endvidere skal revisorerne påse, hvorvidt de i loven fastsatte krav til bestyrelsen om udarbejdelse af forretningsorden og om oprettelse og førelse af bøger, fortegnelser og protokoller er opfyldt, samt hvorvidt reglerne i § 188 om forelæggelse og underskrivelse af revisionsprotokollen er overholdt. Såfremt revisorerne konstaterer, at de omhandlede krav ikke er opfyldt, skal disse udfærdige en særskilt erklæring herom, der vedlægges årsregnskabet til generalforsamlingen. Senest 10 dage efter udfærdigelsen skal Finanstilsynet fra revisorerne have modtaget erklæringen.

Stk. 5. Revisorerne skal efterkomme de krav vedrørende revisionen, som måtte blive stillet af generalforsamlingen, for så vidt de ikke strider mod lov eller mod selskabets vedtægter eller god revisionssskik.

§ 185. Bestyrelsen og direktionen skal give revisorerne de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af selskabet og - hvis selskabet er et moderselskab - koncernen.

Stk. 2. Bestyrelse og direktion skal give revisorerne adgang til at foretage de undersøgelser, disse finder nødvendige, og skal sørge for, at revisorerne får de oplysninger og den bistand, som de anser for nødvendige for udførelsen af deres hverv. En dattervirksomheds bestyrelse og direktion har tilsvarende forpligtelser over for moderselskabets revisorer eller de i § 180, stk. 5, 2. pkt., nævnte revisorer.

§ 186. Efter at revisionen er afsluttet, skal revisorerne ved påtegning på regnskabet bekræfte, at de har revideret dette og det eventuelle koncernregnskab.

§ 188. Revisorerne skal til brug for bestyrelsen føre en revisionsprotokol, der forelægges på ethvert bestyrelsesmøde. Enhver protokoltilførsel underskrives af samtlige bestyrelsesmedlemmer.

Lovforslaget

25. § 188 og § 189 ophæves.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 189. De valgte revisorer og den interne revisionschef har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af regnskabet.

Stk. 2. De valgte revisorer og den interne revisionschef har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, såfremt det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.

Stk. 3. Revisorerne har ret til at være til stede på generalforsamlingen. De skal være til stede, såfremt det begæres af bestyrelsen eller en stemmeberettiget. I forsikringsselskaber, hvis aktier eller obligationer er genstand for offentligt kursnotering, skal revisor være til stede på den ordinære generalforsamling. På generalforsamlingen skal revisorerne besvare spørgsmål om regnskaber m.v., som påtegnes af revisor og behandles på den pågældende generalforsamling.

§ 190. Revisorerne og deres medarbejdere er ikke berettiget til at afgive oplysninger om selskabets forhold til enkelte aktionærer - i gensidige selskaber garanter, medlemmer eller delegerede - eller til uvedkommende.

Stk. 2. Finanstilsynet kan pålægge revisorerne enten alene eller sammen med den interne revisionschef at give oplysninger om selskabets forhold.

Stk. 3. Direktion, bestyrelse og de valgte revisorer skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for forsikringsselskabets fortsatte virksomhed. Pligten gælder tilsvarende for forhold, som de valgte revisorer konstaterer som led i hvervet som revisor i virksomheder, som forsikringsselskabet har snævre forbindelser med, jf. § 9 a, stk. 4.

Stk. 4. Finanstilsynet kan udfærdige nærmere forskrifter om revisionens gennemførelse, herunder om oprettelse af interne revisionsafdelinger og systemrevisionsafdelinger og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Stk. 5. Stk. 2, 3 og 4 gælder tilsvarende for selskaber i koncernen.

26. § 190, stk. 1, 2, 4 og 5, ophæves, og i stk. 3, der bliver stk. 1, ændres »Direktion, bestyrelse« til: »Forsikringsselskabet«.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 191. En aktionær eller i gensidige selskaber et medlem, en garant eller en delegeret kan på den ordinære generalforsamling eller på en generalforsamling, hvor emnet er sat på dagsordenen, fremsætte forslag om en ekstraordinær granskning af selskabets stiftelse eller af nærmere angivne forhold vedrørende selskabets forvaltning eller af visse regnskaber. Vedtages forslaget med simpel stemmeflerhed, vælger generalforsamlingen en eller flere granskningsmænd.

Stk. 2. Vedtages forslaget ikke, men opnår det dog tilslutning fra aktionærer, som repræsenterer 25 pct. af aktiekapitalen eller for gensidige selskabers vedkommende fra 25 pct. af de på generalforsamlingen stemmeberettigede, kan en aktionær eller stemmeberettiget senest 1 måned efter generalforsamlingens afholdelse anmode skifteretten på selskabets hjemsted om at udnævne granskningsmænd. Skifteretten skal give selskabets ledelse og revisorer, Finanstilsynet og i givet fald den, hvis forhold anmodningen omfatter, adgang til at udtale sig, før den træffer sin afgørelse. Anmodningen skal kun tages til følge, såfremt skifteretten finder den tilstrækkeligt begrundet. Skifteretten fastsætter antallet af granskningsmænd. Skifterettens afgørelser er genstand for kære.

Stk. 3. Reglerne i §§ 180, stk. 1, 181, 185, 189 og 190 finder tilsvarende anvendelse på granskningsmænd.

Stk. 4. Granskningsmændene, der skal afgive en skriftlig beretning til generalforsamlingen, er berettiget til at få et vederlag af selskabet. Er granskningsmændene udnævnt af skifteretten, fastsættes vederlaget af denne.

Stk. 5. Senest 8 dage før generalforsamlingen skal granskningsmændenes beretning fremlægges til eftersyn for aktionærerne eller i gensidige selskaber for medlemmer og garanter på selskabets kontor samt være modtaget i Finanstilsynet.

27. § 191 ophæves.

28. Efter § 213 indsættes:

Gældende formulering

§ 218. Det er ikke tilladt i erhvervsmæssigt øjemed her i landet at medvirke til, at direkte forsikring for her i landet bosiddende personer, danske skibe eller andre risici, der består her i landet, tegnes hos andre end

- 3) udenlandske forsikringsselskaber, der har hjemsted i lande, som har gennemført 2. skadesforsikringsdirektiv, 2. livsforsikringsdirektiv eller 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv, og som opfylder betingelserne i § 211, stk. 1, eller § 213, stk. 1, eller de i medfør af § 219 fastsatte regler.

§ 222. ---

Stk. 2. Senest 4 uger efter, at selskabets årsregnskab er endeligt vedtaget, skal Finanstilsynet fra generalagenten have modtaget dette i to eksemplarer tillige med revisorernes udtalelser og den af selskabets bestyrelse afgivne årsberetning.

Stk. 3. Finanstilsynet kan kræve de yderligere oplysninger, som i hvert enkelt tilfælde er nødvendige til bedømmelse af regnskabet og selskabets virksomhed.

Stk. 4. Finanstilsynet videregiver det ene af de i stk. 2 nævnte årsregnskaber og den af bestyrelsen afgivne årsberetning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der bekendtgør modtagelsen i Statstidende, registreringstidende eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsens edb-informati-onssystem.

Lovforslaget

»§ 213 a. Ved overdragelse af hele eller dele af en forsikringsbestand tegnet her i landet af et udenlandsk forsikringsselskab i overensstemmelse med § 211 og § 213 skal Finanstilsynet i samarbejde med hjemlandsmyndigheden offentliggøre en redegørelse for overdragelsen i Statstidende og et landsdækkende dagblad. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.«.

29. § 218, nr. 3, ophæves.

30. § 222, stk. 2-4, ophæves.

31. § 240 c affattes således:

Bilag til f. t. l. vedr. forsikringsvirksomhed m.v.

Gældende formulering

§ 240 c. De i Finanstilsynet ansatte og eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne, er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtede til at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om. Disse oplysninger kan dog videregives i summarisk eller samlet form, når hverken det enkelte forsikringsselskab eller dets kunder kan identificeres.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives

- 1) til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen,
- 2) under en civil retssag, når et forsikringsselskab er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse, og såfremt oplysningerne ikke vedrører tredjemand, der er involveret i forsøg på at redde forsikringsselskabet,
- 3) til de finansielle tilsynsmyndigheder, der inden for Den Europæiske Union fører tilsyn med forsikringsselskaber,

Lovforslaget

»§ 240 c. Finanstilsynets ansatte, herunder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne, er under ansvar efter straffelovens §§ 152 - 152 e forpligtede til at hemmeligholde oplysninger, som de gennem deres virksomhed bliver vidende om. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke Finanstilsynets ansatte eller eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne, til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken det enkelte forsikringsselskab eller dets kunder kan identificeres.

Stk. 4. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når et forsikringsselskab er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde forsikringsselskabet.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Fondsrådet.
- 2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.

Gældende formulering

- 4) til de myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union, der har ansvaret for tilsynet med andre finansieringsinstitutter og med kreditinstitutter eller fører tilsyn med kapitalmarkederne, under forudsætning af, at disse modtagere af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres tilsynsopgaver,
- 5) til institutioner, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling og lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber, under forudsætning af, at disse modtagere af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver,
- 6) til finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union under forudsætning af, at oplysningerne er undergivet tilsvarende tavshedspligt som angivet i stk. 1 og udveksles i henhold til international aftale,
- 7) til institutioner, der forvalter likvidations- eller garantiordninger under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde,
- 8) til vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn,
- 9) til Folketingets Ombudsmand eller til en parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget,
- 10) til kommissionsdomstole eller undersøgelsesretter nedsat ved lov eller i henhold til retsplejelovens § 21 eller § 21 a eller

Lovforslaget

- 4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 5) Folketingets Ombudsmand.
- 6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.
- 7) Kommissionsdomstole eller undersøgelsesretter, nedsat ved lov eller i henhold til retsplejelovens § 21 eller § 21 a.
- 8) Folketingets stående udvalg vedrørende et forsikringsselskabs generelle økonomiske forhold som led i den parlamentariske kontrol med forvaltningen, for så vidt angår forsikringsselskaber i betalingsstandsning eller under konkurs, når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afvikling af selskabet.
- 9) Rigsrevisionen.
- 10) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved forsikringsselskabets likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabets regnskaber, under forudsætning af at disse modtagere af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

Gældende formulering

- 11) til administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet, sideløbende med forhandling om overdragelse af en forsikringsbestand, med henblik på sikring af genforsikringsafdækning videregiver oplysninger til repræsentanter for selskaber, der er omfattet af en i medfør af § 209 fastsat hæftelsesordning.

Stk. 4. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 5. Danske myndigheder m.v., der i henhold til stk. 2 modtager oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Lovforslaget

- 11) Institutioner, der forvalter indskyder- eller investorgarantiordninger under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.
- 12) Myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, der fører tilsyn med forsikringsselskaber.
- 13) Myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, der har ansvaret for tilsynet med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved forsikringsselskabets likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabets regnskaber under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
- 14) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller uden for lande, som Fællesskabet har indgået aftale med under forudsætning af, at oplysningerne i henhold til de pågældende myndigheders nationale lovgivning er undergivet tavshedspligt som angivet i stk. 1 og udveksles i henhold til international aftale.

Gældende formulering

Stk. 6. Som part i forholdet til Finanstilsynet anses alene det forsikringsselskab, som tilsynsvirksomheden efter lovens kapitel 26 vedrører.

Lovforslaget

Stk. 6. Alle, der i henhold til stk. 4 og 5 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 7. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 8. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 5, nr. 8, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995.

Stk. 9. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet, sideløbende med forhandlinger om overdragelse af en forsikringsbestand, med henblik på sikring af genforsikringsdækning videregiver oplysninger til repræsentanter for selskaber, der er omfattet af en i medfør af § 209 fastsat hæftelsesordning.«.

32. § 240 d affattes således:

»§ 240 d. Som part i forholdet til Finanstilsynet anses alene det forsikringsselskab, som en afgørelse truffet af Finanstilsynet retter sig mod, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end forsikringsselskabet tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

- 1) Den, der overtræder lovens forbud mod at drive forsikrings- eller mæglervirksomhed, jf. § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, § 5, § 11, § 205, § 218 og § 240, stk. 2.
- 2) En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed, jf. § 9, stk. 1, eller hvis ansøgning suspenderes, jf. § 29, stk. 7.
- 3) Et medlem af et forsikringsselskabs bestyrelse eller direktion eller en kapitalejer, når tilsynet nægter et forsikringsselskab tilladelse eller inddrager denne, jf. § 9 a, stk. 1-3 og 5.

Gældende formulering

Lovforslaget

- 4) Revisor i et forsikringsselskab, når Finanstilsynet afskediger eller pålægger denne at give oplysninger om forsikringsselskabets forhold, samt i sager vedrørende forbuddet mod, at en revisor har lån m.v. i det forsikringsselskab, som revisor reviderer, jf. § 179, stk. 7, 9 og 11, samt i sager, hvor de valgte revisorer eller den ansvarshavende aktuar ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 190, stk. 1, samt § 89, stk. 5, 1. pkt.
- 5) Erhververen eller besidderen af en kvalificeret kapitalandel, når tilsynet nægter at godkende denne, suspenderer behandlingen af sagen eller reagerer som følge af den manglende underretning om andelen eller ophæver stemmeretten, der er knyttet til de pågældende ejeres andel, jf. § 33 a, stk. 1 og stk. 3-6, samt § 33 b, stk. 1-3.
- 6) En aktuar, som Finanstilsynet nægter at godkende som ansvarshavende aktuar, jf. § 89, stk. 2.
- 7) Virksomheder, som tilsynet finder har snævre forbindelser til et forsikringsselskab, hvorfor tilladelse nægtes eller inddrages, jf. § 9 a, stk. 1-3 og 5.
- 8) Virksomheder, med hvilke forsikringsselskabet har en særlig direkte eller indirekte forbindelse, og hvor tilsynet kan indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg, jf. § 240, stk. 3.

Stk. 3. Som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en revisor, en direktør, den ansvarshavende aktuar eller andre ledende medarbejdere i et forsikringsselskab, hvis Finanstilsynets påtale eller pålæg i medfør af loven eller dennes forskrifter er rettet direkte mod pågældende.«.

§ 242. ---

Stk. 8. Udgifterne ved en af Finanstilsynet foranstaltet revision kan pålægges selskabet af Finanstilsynet, der fastsætter revisionshonorarets størrelse.

Stk. 9. Udgifterne ved en af Finanstilsynet foretagen inspektion efter bemyndigelse fra eller på vegne af en udenlandsk tilsynsmyndighed i medfør af § 240, stk. 4 eller 5, kan dækkes af den udenlandske tilsynsmyndighed.

33. § 242, stk. 8, ophæves.

Stk. 9 bliver herefter stk. 8.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 258. ---

Stk. 3. Unklader et selskabs bestyrelse, direktion, ansvarshavende aktuar, revisorer eller likvidatorer eller en generalagent i rette tid at efterkomme de pligter, der påhviler dem efter denne lov eller de i henhold til denne givne forskrifter, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

§ 259. Bestemmelserne i § 258, stk. 1-3 og stk. 5, finder tillige anvendelse på personer, der erhvervsmæssigt medvirker ved optagelse af forsikringer til de i § 220, stk. 2, nævnte udenlandske mæglerfirmaer, som ifølge særlig tilladelse optager forsikringer til udenlandske forsikringsvirksomheder.

§ 260. Overtrædelse af § 5, § 6, stk. 1, § 6 a, § 9, stk. 2, § 11, § 29, stk. 3 og 4, § 33 a, stk. 1, 6, 7 og 8, § 33 b, stk. 1, § 87, § 89, § 93, stk. 2, § 95, § 113, stk. 2 og 3, § 118, stk. 1, 1. og 2. pkt., §§ 119 og 120, § 122, stk. 1 og 3, § 122 a, § 124, stk. 1-4, §§ 127-129, § 131, § 177, stk. 4, § 182, stk. 6 og 7, § 184, stk. 4, § 190, stk. 1-3, § 205, § 213, stk. 4-6, § 215, § 218, § 240 a, stk. 5, § 256, stk. 1, og § 256 a, stk. 1, straffes med bøde. Overtrædelse af § 90, stk. 1 og 2, § 91, § 91 a, § 92, § 92 a, stk. 1, § 92 b, § 92 c, § 92 d, § 92 e, § 92 f, § 92 g, § 124, stk. 5 og 6, § 142, stk. 1, § 143, § 144, stk. 1 og 3, og § 181, stk. 2, 1. pkt., straffes med bøde eller hæfte, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter straffeloven.

34. § 258, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Unklader et selskabs bestyrelse, direktion, ansvarshavende aktuar, revisor, likvidator eller generalagent i rette tid at efterkomme de pligter, der efter loven eller bestemmelser fastsat i henhold til loven påhviler dem over for Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, kan Finanstilsynet henholdsvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.«

35. § 259 ophæves.

36. I § 260, stk. 1, 1. pkt., udgår: »og 4«.

37. I § 260, stk. 1, 1. pkt., udgår: »§ 181, stk. 2., 1. pkt., § 182, stk. 6 og 7, § 184, stk. 4, § 190, stk. 1-3,«.

38. I § 260, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 177, stk. 4,«: »§ 179, stk. 8 og 11, 1. pkt., § 190, stk. 1,«.

39. I § 260, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 92 g,«: »§ 92 h,«.

Gældende formulering

Lovforslaget

Bilag 1

Følgende lande er omfattet af zone A

Australien
 Belgien
 Canada
 Danmark
 De Forenede Stater (USA)
 Det Forenede Kongerige (Storbritannien)
 Finland
 Forbundsrepublikken Tyskland
 Frankrig
 Grækenland
 Irland
 Island
 Italien
 Japan
 Luxembourg
 Nederlandene (Holland)
 New Zealand
 Norge
 Portugal
 Saudi-Arabien
 Schweiz
 Spanien
 Sverige
 Tyrkiet
 Østrig

§ 1. Denne lov finder anvendelse på aktieselskaber, kommanditaktieselskaber og anpartselskaber. Endvidere finder loven med undtagelse af §§ 63 a og 63 b anvendelse på interessentskaber og kommanditselskaber, der opfylder betingelserne i § 1 a. Loven finder ikke anvendelse på pengeinstitutter, forsikringsaktieselskaber, fondsmæglerselskaber samt selskaber, der er omfattet af lov om visse kreditinstitutter og realkreditloven. Dog finder kapitel 8 a anvendelse på pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, realkreditinstitutter og selskaber, der er omfattet af lov om visse kreditinstitutter.

40. Lovens Bilag 1 affattes således:

»Følgende lande er omfattet af zone A: Medlemsstaterne i EU/EØS og alle andre lande, der er fulde medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) samt Saudi-Arabien.«.

§ 2

I lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 526 af 17. juni 1996, foretages følgende ændring:

1. § 1, stk. 1, 4. pkt., affattes således:

»Dog finder kapitel 8 a anvendelse på pengeinstitutter, forsikringsaktieselskaber, fondsmæglerselskaber, realkreditinstitutter og visse kreditinstitutter omfattet af kapitel 3 a i lov om banker og sparekasser m.v.«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 7. Industriministeren fastsætter nærmere regler for ankenævnets virksomhed, herunder regler om sagsbehandling og regler om, at klagerne skal betale et gebyr for at få behandlet en klage.

§ 3

I lov nr. 858 af 23. december 1987 om Erhvervsankenævnet, som ændret ved § 27 i lov nr. 315 af 14. maj 1997, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Erhvervsministeren kan bestemme, at Erhvervsankenævnet er klageinstans for administrative afgørelser truffet af færøske hjemmestyremyndigheder, hvis der indgås en aftale herom.«.

Til lovforslag nr. L 28. Skriftlig fremsættelse (8. oktober 1998)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til Lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. og lov om Erhvervsankenævnet (Revision, tavshedspligt, partsbegreb m.v.)

(Lovforslag nr. L 28).

Der er tale om en genfremsættelse af det forslag til Lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. og lov om Erhvervsankenævnet, som jeg fremsatte den 5. februar 1998 (L 182).

Ved genfremsættelsen foreslås udover ændringer af ' 1, nr. 29, der bl.a. præciserer begrebet AFinanstilsynets ansatte@ yderligere ændringer i ' 1, nr. 2, 3, 10 og 11 om de gensidige forsikringsselskabers hæftelsesforhold samt i ' 1, nr. 19 og 20 om forsikringsselskabers og pensionskassers mulighed for at erhverve unoterede kapitalandele, der omsættes på en autoriseret markedsplads.

Lovforslaget følger op på enudredningen om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle sektor og rapporten om finansielle koncerner.

Forslaget vedrørende tavshedspligt indebærer en præcisering af reglerne for videregivelse af oplysninger.

For så vidt angår partsbegrebet foreslås der indsat en ny bestemmelse, der fastslår, hvem der har partsstatus i forhold til Finanstilsynet. Partsbegrebet udvides og præciseres for så vidt angår bestyrelsesmedlemmer, revisorer, direktører, ansvarshavende aktuar og andre ledende medarbejdere, såfremt tilsynets påtale eller pålæg er rettet direkte mod den pågældende. Det foreslås endvidere, at andre - f.eks. ved undersøgelse af, hvorvidt der er sket en overtrædelse af lov om forsikringsvirksomheds regler, om hvem der kan drive forsikringsvirksomhed - får partsstatus,

når tilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende.

På baggrund af Finanstilsynets rapport fra marts 1997 om finansielle koncerner lægges der i lovforslaget op til en harmonisering og regelforenkling. Tidsfristerne for orientering af Finanstilsynet om ejere af kvalificerede ejerandele og reglerne om revision harmoniseres.

Med henblik på at undgå at mindre forsikringsselskaber påføres unødige udgifter til selskabsrevision, foreslås indført en bagatelgrænse, så selskaber med en balancesum på under 250 mio. kr. kun skal vælge én statsautoriseret revisor på generalforsamlingen.

Herudover foreslås placeringsreglerne ændret, således at forsikringsselskaber fremover kan investere i tre af de nye specialforeninger - pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutforeninger og placeringsforeninger - efter samme regler, som gælder for investeringsforeninger.

Det foreslås endvidere at ændre reglerne om gensidige selskabers hæftelsesforhold. Lov om forsikringsvirksomhed fastsætter, at medlemmer af gensidige selskaber hæfter for selskabets forpligtelser. Finanstilsynet har undersøgt andre EU-landes tilsynslovgivning og fundet ud af, at de fleste lande ikke i lovgivningen stiller krav om medlems hæftelse i gensidige selskaber. For at lov om forsikringsvirksomhed kan være på linie med andre landes lovgivning foreslås, at kravet ophæves.

Endelig ændres loven om Erhvervsankenævnet, så erhvervsministeren bemyndiges til at indgå aftale med det færøske landsstyre om, at Erhvervsankenævnet kan behandle klager over afgørelser truffet af færøske hjemmestyremyndigheder.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.